

Succesens
SYV LOVE

Sucesens
SYV LOVE

of HERBERT W. ARMSTRONG

AMBASSADOR COLLEGE PRESS
Pasadena, Californien



Copyright © 1971 Ambassador College
All Rights Reserved

HVORFOR opnår kun meget få mennesker — kvinder såvel som mænd — succes i livet?

Hvad er egentlig succes?

Her er det overraskende svar på livets vanskeligste problem — beviset for at INTET MENNESKE NOGEN SINDE BEHØVER AT BLIVE EN FIASKO!

Alle der har drevet det til noget i livet har fulgt disse syv love!

Den eneste VEJ til succes er ikke en trykt formular man kan købe. Den er ikke til salg! Prisen er éns egen anvendelse af disse syv virkende love.

SELVMORD...

fiasko kræver sine ofre

DANMARK

8000 anslåede
selvmordsforsøg årlig

900 lykkes

*DE FORENEDE STATER

225.000 anmeldte
selvmordsforsøg årlig

25.000 lykkes

**I ALT FOR HELE VERDEN

3.300.000 anmeldte
selvmordsforsøg årlig

365.000 lykkes

**Ekspertene anslår at hvert år bliver omkring 40.000 til 60.000 selvmord i De forenede Stater ikke anmeldt.*

***Sovjetunionen og Den kinesiske Folkerepublik ikke indbefattet.*

HAR De nogen sinde tænkt over at der kunne være en *grund* til at så mange mennesker ender deres liv i fiasko? Ikke alene mænd og karriere-kvinder, men også gifte kvinder og mødre!

Er De en af dem der kæmper med problemet at „få det til at løbe rundt“? Det gør vi næsten alle. Dette problem betyder ikke i sig selv fiasko — men det fører ofte til den.

Det er en kendsgerning det store flertal ender deres liv i fiasko. Og dog *behøver* ingen at gøre det!

Lad os se på kendsgerningerne om vort samfund.

Er **DETTE** succes?

Hver eneste time døgnet rundt forsøger en eller anden i Danmark at begå selvmord. Hvert år *lykkes* det 900 personer at tage livet af sig selv — men er det succes? World Health Organization (WHO) anslår at omkring *ét tusinde* mennesker begår selvmord verden over — *hver dag!*

Selvmord overstiger nu mord i antal. Man foreslår nu en forening til forebyggelse af selvmord! Men *årsagen* er enkeltpersoners **FIASKO!**

Kun et mindretal går naturligvis til denne yderlighed, men alligevel ender det overvældende flertal deres liv i fiasko.

En stor del af verden oplever i øjeblikket „velstand.“ Og dog er mange forretningsforetagender gået konkurs i de sidste år. Verden over ser man en uhyggelig tendens til flere og flere fallitter. Mange millioner mennesker lader hver dag fallittens snigende sygdom lænke dem til et liv i ulyksalige omstændigheder, fra hvilket kun døden lover udfrielse.

Men **HVORFOR?**



EN UD AF TOLV

amerikanere og englændere
kommer til at tilbringe en del
af deres liv på et

SINDSSYGE- HOSPITAL



HVORFOR finder kun de meget få virkelig succes? Er det blot tilfældigheder — er det bare lykketræf — kan det være held? Eller er der bestemte årsager?

HVORFOR finder de allerfleste mennesker i 60-65-årsalderen at de er afhængige af andre? Hvorfor må vi have folkepension, socialhjælp, indsamlinger til støtte for ikke-handicappede hjælpeløse? Hvorfor må børnene så ofte sørge for deres aldrende forældre — når det burde være omvendt?

Lad mig fortælle Dem hvorfor!

Der er bestemte årsager! Der er syv fundamentale love der bestemmer succes! Det er på høje tid at folk får øjnene op for dem, og gør en *ende* på denne ulykkelige og unødige tragedie!

På jagt efter svaret

Da jeg var en ung mand på treogtyve var jeg ansat ved redaktionen på et landskendt ugeblad. Jeg blev udsendt på rundrejser i De forenede Stater, og dækkede ti-femten stater på hver rundrejse. Min opgave var at undersøge forretningsforholdene og indberette anvendelige ideer og fakta. Jeg interviewede forretningsfolk og embedsmænd fra handelskammeret. Jeg talte med grossister og fabrikanter om deres problemer. Jeg fandt frem til ideer og metoder der var blevet anvendt med held i sales-promotion, public relations, nedskæring af omkostningerne og forøgelse af omsætning og fortjeneste.

En af de ting, jeg blev sat til at undersøge var *grunden* til de få menneskers succes, og de manges fiasko. Omkring 95% af alle mindre, selvstændige forretningsdrivende var ifølge Dun & Bradstreet på vej mod konkurs.

Vi var dengang kun interesserede i *mænds* succes eller fiasko. Men de samme love gælder i kvinders liv.

Jeg udspurgte hundreder af forretningsmænd om deres mening. De fleste mente at succes blot var et resultat af overlegne evner, og fiasko et resultat af mangel på samme. Men denne mening dømte det store flertal til fiasko lige fra fødslen uden så meget som en chance.

Hvis en mand manglede evnen var han på forhånd dømt til fiasko. Der syntes ikke at være noget, han kunne gøre ved det. Jeg var ikke tilfreds med den idé — og senere beviste jeg at den var forkert.

Chefen for J. L. Hudson-stormagasinet i Detroit mente at fiasko almindeligvis skyldtes mangel på tilstrækkelig kapital. Et mindretal af de udspurgte var enige med ham. Men også dette gjorde penge, og ikke mennesket, ansvarlig for succes eller fiasko.

Faktisk viste undersøgelsen at disse var medvirkende faktorer, men ikke mere. En mere udbredt faktor var, fandt jeg ud af, at være kommet „på den forkerte hylde.“ De fleste fiaskoer skyldtes ofte dårlig tilpasning. De fleste *kunne*, hvis de havde kendt disse syv love, have opnået succes på det felt hvor de passede bedst.

Denne søgen efter *årsagerne* til succes og fiasko fangede min interesse. Mine undersøgelser af spørgsmålet var ikke slut med disse rejser for bladet. Iagttagelser og analyse af problemet er fortsat gennem årene.

Og jeg véd nu, at *intet menneske nogen sinde behøver at blive en fiasko!*

Fiasko er ikke forudbestemt. Succes er ikke noget *tilfælde!* Den bestemmes af *syv særlige love*. Hvis De kender dem og anvender dem, kan De være sikker på et lykkeligt resultat til slut.

Hvert eneste menneske blev sat her på jorden med et FORMÅL! Hvert menneske blev anbragt her for at finde succes. Hvert eneste menneske *burde nyde succesens søde tilfredsstillelse* — burde finde fred og lykke — leve et interessant og indholdsrigt liv! Og for at *alle* — hvis de er villige — skal kunne høste en så fuld og overvældende løn har Skaberen givet os virkelige, bestemte LOVE der vil frembringe dette ønskede resultat.

Tragedien er at gennen århundreder og årtusinder har menneskene vendt ryggen til disse love — disse *årsager* til selve den succes, de tørster efter! Verden har for længe siden ignoreret og glemt dem. I dag er de ukendte for de fleste mennesker. *De fleste har ikke fulgt én eneste af de syv fundamentale love.*

Oprigtigt talt — *er dette ikke en chokerende tingenes tilstand?* Det er i sandhed verdenshistoriens største tragedie!

Ikke til salg

Hvis en eller anden anerkendt ekspert havde en patenteret plan til salg der garanterede at bringe alle der fulgte den velstand og succes, formoder jeg at folk i tusindvis ville stå i kø for at købe denne plan.

Der var en mand der havde en sådan plan. Det var en slags „psykologisk“ pseudo-religion. Han lovede at planen ville gøre dem som fulgte den velstående, rige — på en nem måde, naturligvis. Dens opfinder averterede med at den havde gjort *ham* rig. Han pralede af sit dyre hjem og sit højloftede orgelværelse. Meningen var at give folk det indtryk at planen ville gøre dens købere lige så velstående — men han forsømte at nævne at det var de naive fjolser som købte hans fup-plan der havde gjort *ham* rig.

Denne mand snublede over en fængende overskrift til sine annoncer i aviser og ugeblade, der mangedoblede besvarelserne. Han brugte den i mange år. Men til slut sled den sig selv op. Denne charlatans „succes“ var hverken virkelig eller varig. Han blev selv en kæmpefiasko.

Den eneste *vej* til sand succes er ikke en formular der er til salg som en anden vare.

Den kan ikke købes for penge. Den kommer til Dem GRATIS — uden nogen betaling og uden nogen pris. Der *er* naturligvis en pris — Deres egen anvendelse af disse bestemte *love*. Den er ikke garanteret *den lette vej* — men den *er* garanteret *den eneste vej* til *virkelig* succes!

Clark Gable — succes?

Tilfældet ville at den morgen dette blev skrevet, læste jeg den berømte filmsskuespiller Clark Gables nekrolog i en London-avis. Jeg formoder at verden regner ham for en stor succes. Men var han?

Hvad *er* succes når alt kommer til alt?

Hvordan kan folk finde succes når så få véd hvad det er?

Adskillige ting i denne filmstjernes nekrolog fangede min opmærksomhed. Mine tanker var naturligvis optaget af dette emne fordi jeg var i færd med at skrive om det.

Clark Gable hyldedes på forsiden af denne avis som filmens KONGE. Han blev beskrevet som „den romantiske helt i 90 film.“ Han var blandt de ti bedst betalte stjerner i årene 1932-43, 1947-49 og 1955. Det er 16 år. Og ledende filmstjerner har en fabelagtig indtægt. „Han var,“ sagde nekrologen, „et af de få idoler der har holdt ud så længe.“ Men betyder alt dette SUCCES?

En af de „fascinerende“ ting der blev nævnt om hans liv var at han blev gift *fem gange!* Skal vi betragte mindst tre mislykkede ægteskaber (en af hans koner blev dræbt ved en flyulykke) som SUCCES? Nekrologen sagde at han *fremelskede* „den furede pande, det vidende blik, de halvt tillukkede øjne og det overlegne i blikket.“ Det var ikke naturligt. Han *fremelskede* det med overlæg for kvindernes skyld. „Clark Gable,“ sagde nekrologen, „havde arbejdet på dette i næsten hele sin tid som romantisk filmstjerne for pigernes skyld.“ „Man kunne kalde det hans varemærke. Det ville han selv have gjort.“ „Det er blot forretning for mig og har altid været det,“ forklarede han. Det var simpelt hen hans måde at „tjene til føden“ på.

Rigmænd, jeg har kendt

I min levetid har jeg næsten uophøligt haft personlig og nær kontakt med mænd hvis succes var almindeligt anerkendt. Fra 18-årsalderen, i mine tidlige år — inden for De forenede Stater. Som midaldrende — verden over. Jeg har læst mange bøger og artikler skrevet af sådanne mænd, talrige biografier og selvbiografier af store og kendte mænd — deres erfaringer, deres tanker. Jeg ved hvordan disse mænd tænker, hvordan de handler, hvilke principper og regler de følger.

En faktor karakteriserede næsten hver eneste af disse mænd. De tjente penge. De opnåede materiel rigdom. Mange ledede store firmaer. De opnåede at blive betragtet som betydningsfulde mænd.

Det er værd at mærke sig at de fleste af disse mænd anvendte de første SEKS af de syv love for succes. *Dette er af største betydning!*

For eksempel var der direktøren for et stort automobilfirma på den tid jeg var ung kontorassistent i handelskammeret i samme by. Han tjente store penge. Han blev betragtet som en betydningsfuld mand. Han nåede toppen i sin profession. Men under den pludselige depression i 1920 blev hans firma overtaget af kreditorerne, han mistede alle sine rigdomme — og endte sit liv ved at begå selvmord! Var han når alt kommer til alt nogen succes? Denne mand bragte *fem* af succesens love i anvendelse. Han tilsidesatte ikke alene den syvende, men også den sjette.

Så var der to store bankfolk som jeg kendte, den ene særdeles godt. Det var Arthur Reynolds, direktør for hvad der dengang var den næststørste bank i Amerika. Jeg traf første gang Reynolds da han var direktør for en bank i min fødeby. Senere, som ambitiøs og stræbsom ung reklamemand i Chicago gik jeg ofte til ham for at få personlige råd og vejledning. Han var altid interesseret, hjælpsom. Og jeg betragtede altid hans råd som godt og fulgte det. Reynolds vandt en del berømmelse i sit hjemland såvel som ude omkring i verden.

Omkring femogtredive år senere gik jeg ind i den samme bank og spurgte en af de mange vicedirektører om han vidste hvor Mr. Reynolds var flyttet hen og hvor han døde. Jeg havde hørt at han havde trukket sig tilbage og var flyttet til hjembyen for vort hovedkvarter, Pasadena, og her var afgået ved døden. Denne vicedirektør havde aldrig hørt om Arthur Reynolds.

„Hvem var *han?*“ spurgte han.

Han spurgte andre. Ingen af dem han spurgte huskede Arthur Reynolds. Til slut sendte public relationssekretæren bud til bankens bibliotek, og kort tid efter bragte en kontorist et avisudklip. Det var tilsyneladende det eneste vidnesbyrd banken ejede om dens tidligere direktør som sammen med sin broder stort set var ansvarlig for at have bygget denne bank op til dens stør-



Foto: Wide World, Historical Pictures Service

John McHugh, den tidligere formand for bestyrelsen for Chase National Bank i New York. Billedet blev taget 19. februar 1931. Indsat i billedet, Arthur Reynolds, tidligere direktør for den næststørste bank i USA. Begge var berømte i deres livstid, men i dag hører man aldrig om dem.

relse og betydning. Udklippet var fra en avis fra San Mateo, Californien. Det berettede om hans død i denne forstad til San Francisco.

Efter at have læst nekrologen gav jeg udklippet tilbage.

„Jeg er sikker på at De ønsker at gemme dette,“ bemærkede jeg. „Det må være af stor værdi for banken.“

„Såmænd nej,“ svarede han. „Hvis De kendte ham, så tag det bare.“

Og sådan gik det til at jeg tog med mig ud af denne store bank det som sandsynligvis var det eneste vidnesbyrd, banken ejede om den mand der så længe havde været dens direktør. Hans „succes“ var ikke varig. Den huskedes ikke længe.

I sit virksomme levnedsløb fulgte denne mand de første SEKS af de syv regler for succes. Men den succes han opnåede var flygtig, og selv om han havde skrabet penge til sig, havde en god portion aktier i banken, boede i en stor villa og blev anset for at være en betydningsfuld mand i sin levetid, så *døde* al denne „succes“ *med ham!*

Den anden store bankmand var John McHugh. Jeg lærte ham at kende da han var direktør for en bank i en by i midtvesten. Jeg havde en times interessant samtale med ham på Hotel Willard i Washington under *American Bankers' Associations* landskongres i 1920. Han var dengang direktør for en velkendt bank i New York. Senere forfremmede en sammenslutning af adskillige New York-banker ham to trin højere end direktøren for hvad der dengang var verdens største bank. Og dog, da jeg omkring 36 år senere spurgte efter ham i denne store bank, var svaret det samme — „Hvem er *det?* Aldrig hørt om ham!“ Hans „succes“ overlevede ham ikke.

Men der findes en *virkelig* succes der er *varig!*

Men ER dette succes?

Ja, jeg har half lejlighed til at lære mange store og betydningsfulde mænd at kende — især i den ameri-

kanske forretningsverden. Jeg har kendt mangemillionærer, ledere af store selskaber og banker, medlemmer af regeringen i Washington, forfattere, kunstnere, foredragsholdere og ledere af skoler og universiteter.

For de fleste af dem betød succes penge og materielle besiddelser, og at opnå anseelse i samfundet.

En af de ansete personer jeg kendte var Elbert Hubbard, filosof, flittig skribent, forlægger og foredragsholder, kendt som „vismanden fra Øst-Aurora.“ „The Fra,“ som han undertiden kaldte sig, blev ret berømt. Han havde halvlangt hår under en ekstra stor hat, og en meget stor butterfly. Man sagde at han var en halv million dollars værd på et tidspunkt hvor det ville svare til omkring toogtyve millioner kroner i dag.

Han udgav to blade, *The Philistine* og *The Fra*, der hovedsagelig bestod af hans egne skrifter. Han pralede af at have det største ordforråd siden Shakespeare. Han udgav *En amerikansk bibel*, en bog der chokerede mange religiøse mennesker, men han forklarede at ordet „bibel“ blot betyder „bog,“ og ikke nødvendigvis betyder *hellige* skrifter, medmindre ordet „HELLIG“ tilføjes. Hans „bibel“ bestod af udvalgte værker af amerikanske forfattere. Han inkluderede Franklin, Emerson, Paine, Jefferson, Lincoln og, selvfølgelig, *Hubbard!* Han tildelte næsten halvdelen af pladsen til Hubbard — og alle de andre berømte amerikanere måtte sammen dele resten.

Hubbard var ikke offer for noget mindreværds-kompleks, og han forkyndte en *positiv* filosofi. Han havde virkelig en sjælden indsigt og visdom i rent fysiske spørgsmål, og en klar forståelse af menneskenaturen.

Han vidste at „betydningsfulde“ mænd higer efter smiger som en skuespiller efter bifald. En stor del af sin formue tjente han ved at skrive en næsten endeløs række af små bøger under titlen, *Små rejser til de berømtes og kendtes hjem*. De blev naturligvis trykt i en særlig stil på hans egen Roycroft Press. I dusinvis af Amerikas rige og berømte mænd betalte Hubbard store

summer for at skrive om dem i sin uforlignelige litterære stil.

En interessant hændelse der viser Hubbards opfattelse af succes opstod spontant en søndag eftermiddag. Han og jeg fik os en sludder i hans Roycroft Gæstgiveri i Øst-Aurora, New York.

„Jeg spurgte en unitarisk præst,“ sagde jeg, „om han nogen sinde havde været i stand til at afgøre hvad Deres religiøse overbevisning virkelig er — ifald De har nogen.“

„Fra Elbertus“ var straks interesseret. „Og hvad sagde han?“ spurgte han nysgerrigt.

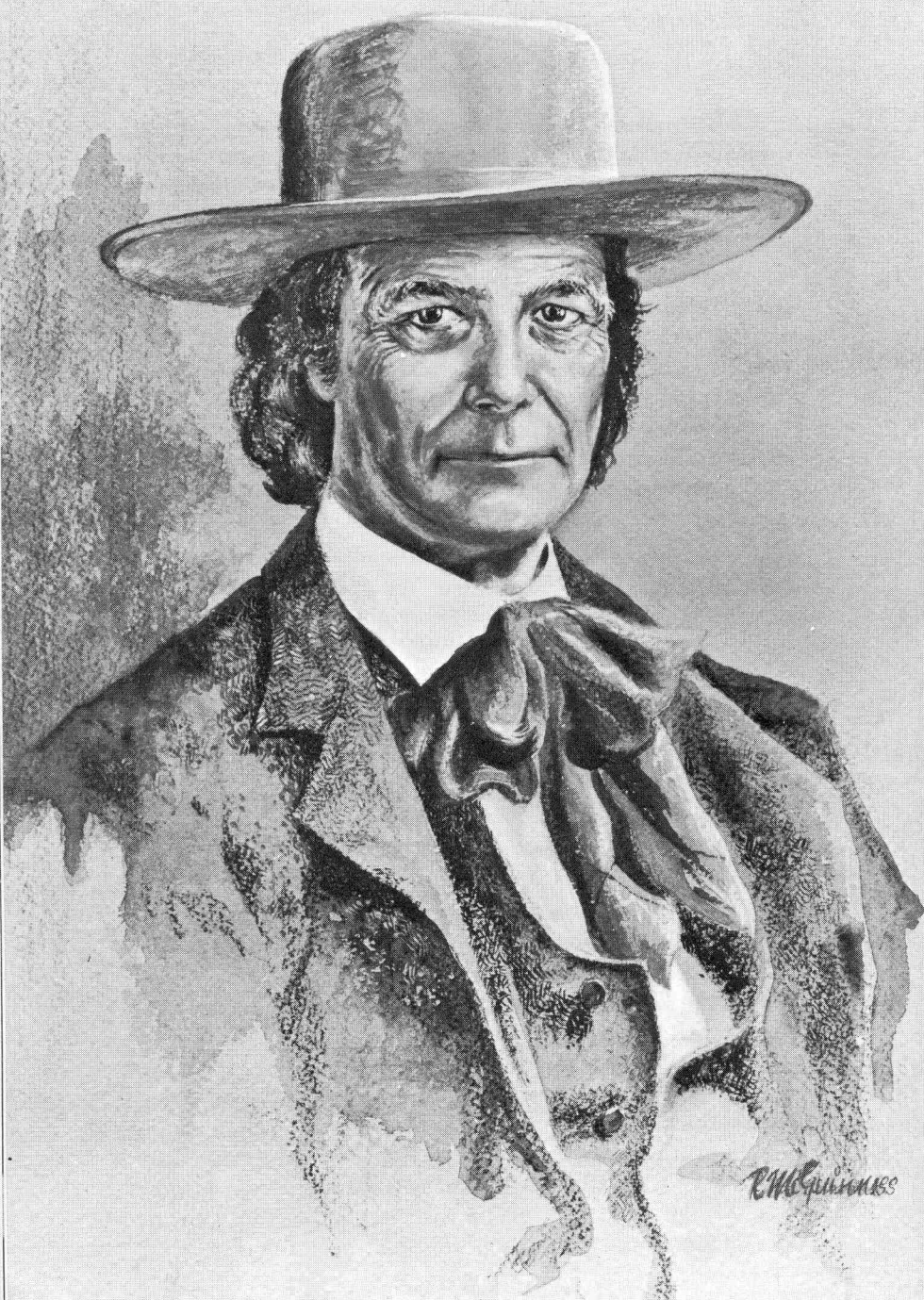
„Han sagde at han ikke var helt sikker, men han havde en mistanke om at hvad end Deres religion måtte være, udsprang den sandsynligvis fra Deres pengepung og bankbog.“ Der kom ingen benægtelse.

„Ha, ha,“ lo Elbert Hubbard, „men jeg slipper da godt fra det, ikke sandt?“

Men var Elbert Hubbard når alt kommer til alt en virkelig succes? Efter menneskelig målestok var han vel. Han kendte og fulgte de første *seks* af de syv love for succes. Han arbejdede hårdt og ihærdigt, og høsten var overvældende — i penge, popularitet og hyldest. Han og hans kone Alice Hubbard omkom sammen i Atlantens dybder da en tysk undervandsbåd sænkede *Lusitania*. Dette var en af de åbenlyse fjendtligheder fra den tyske Kaisers styrkers side der kastede Amerika ud i første verdenskrig.

Men hans berømmelse syntes ikke at skulle vare. Man hører sjældent om ham mere.

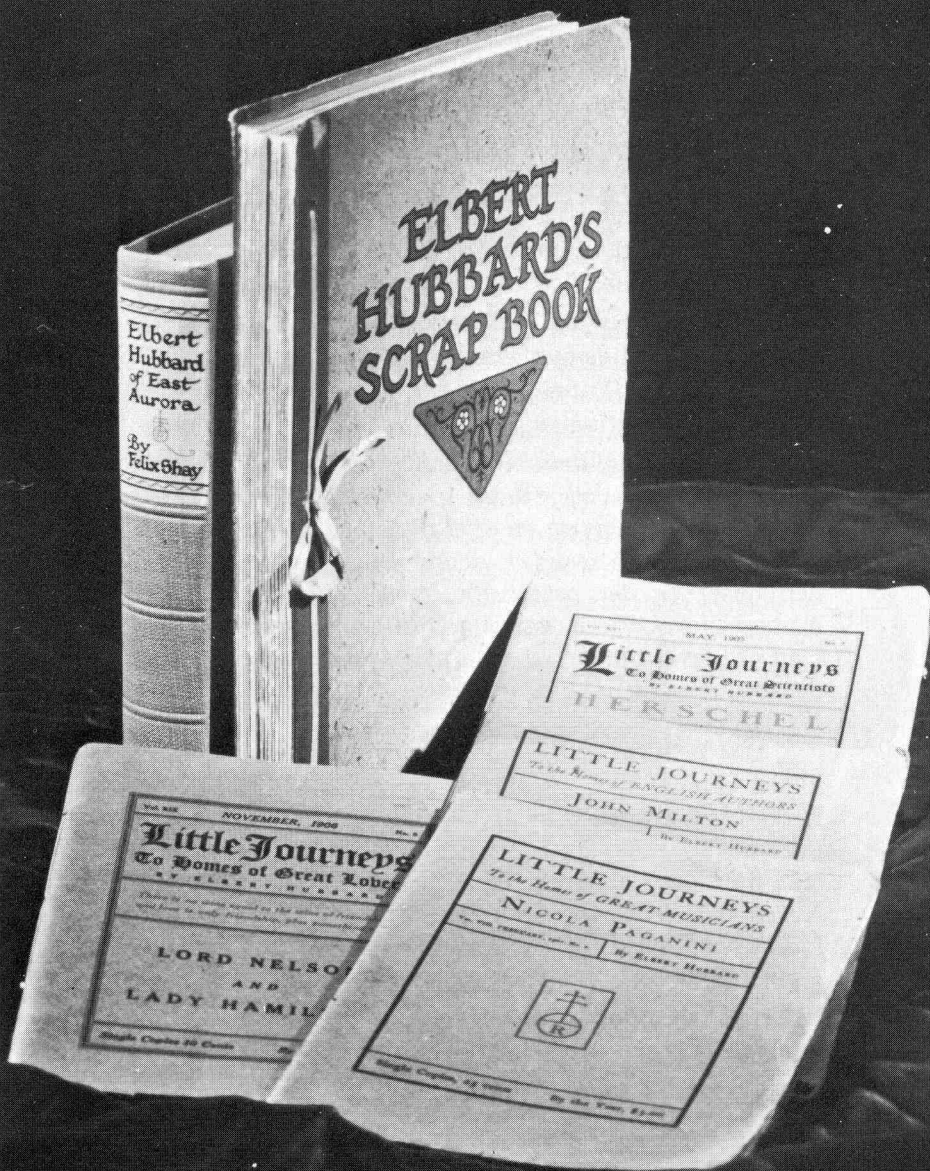
Hubbard kendte materielle værdier. Men hans agnosticisme lukkede — kastede nøglen bort til — den dør der fører til en forståelse af åndelige værdier. Han fattede aldrig virkelig det sande FORMÅL med livet selv. Han var ikke sikker på om der fandtes en Skaber eller ej. Han var overbevist om at den fundamentalistiske eller traditionelle „kristendom“ var virkelighedsfjern overtro. Han vidste ikke HVORFOR mennesket er anbragt her på jorden — eller om det blot er en tilfældighed! Han kendte ikke menneskets virkelige potentielle bestemmelse. Han



R.M. Guinness 1883

VISMANDEN FRA ØST-AURORA — Som Elbert Hubbard (til venstre) blev kaldt. Herunder ses nogle af hans mange værker som bragte ham penge og berømmelse i denne verden. Men i dag hører man meget sjældent om Hubbard mere. Hans begrænsede succes forsvandt sammen med ham.

Foto: Ambassador College



kendte ikke den *syvende* af succesens love. Og fordi han ikke kendte eller fulgte denne syvende regel drev han sig selv, ved ihærdigt at følge de seks andre, *i den forkerte retning* — diametralt modsat virkelig succes!

To mangemillionærer

Ambassador College har haft det privilegium at overtage to meget velhavende mænds storslåede godser — et i Amerika og et i England.

Den amerikanske mangemillionær var så langt den største aktionær i *United States Steel Corporation*. Han ejede selv på samme tid omkring femogtres andre selskaber. Alligevel sagde han engang til mig: „Hvad har jeg gjort at den almægtige Gud sådan har forbandet mig?“

Ved en anden lejlighed sagde han om de fabelagtige rigdomme der udsmykkede hans herskabsbolig: „Mr. Armstrong, jeg kunne ikke bære at leve uden disse dejlige ting omkring mig.“

Men da han døde tog han intet af det med sig. Noget af det mest værdifulde inventar gik til arvingerne, og resten blev solgt på en offentlig auktion. For en brøkdel af dets værdi overtog ejendomsmæglere ved auktionen huset og det pragtfulde haveanlæg som lå op til Ambassador College, og videreførte ejendommen til os. Den er blevet omdannet til en vigtig del af en karakterdannende institution hvor studenterne lærer de syv love for varig succes.

Den britiske mangemillionær var Sir David Yule, en indisk jutehandler, en af Europas rigeste mænd. Hans rigdom voksede til otteogtyve millioner pund, på en tid hvor det svarede til næsten to milliarder danske kroner med nutidens købekraft. Han var sandsynligvis den *eneste* englænder der nogen sinde har samlet sig en sådan formue i sin levetid — han arvede ikke en smule af den.

I 1925 besluttede Sir David at bygge sig en herskabsbolig på sit 485-hektar store gods der er beliggende kun otte kilometer fra Londons nordvest-grænse. Forud for dette havde han bygget et „beskedent“ to-etagers

hus med omkring 14 værelser til at bo i under opførelsen af herskabsboligen. Dette skulle senere benyttes som gæstebolig.

Men efter fuldførelsen af herskabsboligen fandt Sir David og Lady Yule deres mindre hus mest hjemligt. Den større bygning blev, mener *vi* i dag, planlagt og opført mere som en college-bygning efter den georgianske stils institutions-format, end som et hjem.

I mellemtiden blev Sir David så optaget af sine forretningsanliggender i Indien at han efterhånden tilbragte det meste af tiden derude. Det siges at Lady Yule ikke brød sig om Indien. Så de var adskilt det meste af tiden — Sir David i Indien, Lady Yule og deres datter Gladys Yule sammen med en tjenerstab i herskabsboligen.

Som andre rige mænd tog Sir David ikke sin rigdom med sig. Det gjorde hans enke eller deres datter heller ikke. Til slut tog skattevæsenet næsten det hele, og efterlod mindre end en million til deling mellem nogle få fjerne arvinger. Sir David havde ingen overlevende efterkommere. Hans navn og familie endte med ham.

Naturligvis traf jeg aldrig Sir David. Men som rektor for Ambassador College og præsident for det britiske selskab der opkøbte de centrale 70 hektarer af godset for at starte Ambassador College i England, råder jeg nu over Sir Davids herskabsbolig og hans grav. Han ligger begravet i et beundringsværdigt udstyret gravsted af tilhuggede sten, ovenover dækket af et tag af sten og træ, og indhegnet af et ornamenteret jernstakit i en lille træbevokset park der er indhegnet af endnu et jernstakit. Jeg har givet ordre til at gravstedet og parken fortsat skal vedligeholdes. Disse ord bliver skrevet i et rummeligt, solbeskinnet klasseværelse der engang var Lady Yules soveværelse, og som jeg skriver, kaster jeg blikket ud på det skovbevoksede gravsted omkring to hundrede meter herfra.

Sir David Yule var kendt som en mand med stor succes. Han troede som andre betydelige, ledende mænd,

jeg kender, på flid, arbejdsomhed, udholdenhed, at holde sig sit mål for øje og ubarmhjertigt drive sig selv mod målet. Men var det når alt kommer til alt det *rigtige* mål? Var det virkelig og varig succes?

Har denne verden nogen sinde lært hvad SUCCES virkelig er?

Aldrig tilfredse

Hvad var den virkelige *mening med livet* for disse „succesrige“ mænd?

Deres mål i livet — deres definition på succes — var materielle besiddelser, samfundets anerkendelse af deres status og de fem sansers flygtige nydelser.

Men jo mere de opnåede, des mere ønskede de, og des mindre tilfredse blev de med hvad de havde. Når de havde fået det var det aldrig nok.

For nogle mænd med „succes“ i verden lykkes det at få deres billede på forsiden af hovedstadens avis eller ugeblad. Dette opblæser og stimulerer for en kort tid deres ego, men det tilfredsstiller aldrig længe. Der er intet som offentligheden glemmer så hurtigt som gårsdagens nyheder!

Nogle tror at en mands største glæde er at have mange koner, selv om man så skal have dem én efter én i stedet for i et harem. Men dette er en stakket glæde, og de oplever aldrig glæderne ved ægteskabelig lykke mellem én mand og én kvinde der altid er hinanden tro.

Sådanne mænd søger andres smiger og vil gøre alt for at opnå den. Men som en skuespillers bifald er den ikke varig og efterlader dem tomme, med en gnavnende indre hunger efter noget der kan *tilfredsstille!* De bliver rastløse og utilfredse.

Deres bankbog er nok fuld, men deres liv er tomt. Og alt hvad de samler sig, hvilket aldrig er nok og aldrig tilfredsstiller, lader de tilbage når de dør!

Hvad er der galt?

Disse mænd begyndte med den forkerte målsætning.

De kendte ikke de sande værdier, men efterstræbte de falske.

Er det ikke ved at være på tide at vi lærte den sande definition på *succes*?

Er fattigdom en dyd — uvidenhed lyksalighed?

Se nu for et øjeblik på den anden side af sagen.

Hvis de rige ikke har været lykkelige, hvordan da med de fattige?

Er penge når alt kommer til alt roden til alt ondt? Må vi aflægge et løfte om fattigdom for at finde succes? Og når de der har en høj uddannelse ikke har fundet lykke, må vi da virkelig acceptere mundheldet om at „uvidenhed er en lyksalighed“?

Jeg har været i kontakt med mange mennesker af „Strandvejs“-klassen. Jeg har også oplevet forholdene i den *anden* ende af byerne. Og jeg er ligeledes blevet intimt fortrolig med livet som det leves i den højere og lavere *middelstand*.

Af alle de mennesker jeg har kendt var mærkeligt nok de helt fattige dem der syntes at være mest lykkelige og tilfredse. Det var en gruppe mennesker der er forsvundet i dag. Det var de fuldstændig uvidende, ludfattige negre i sydstatene for seksoghalvtreds år siden. De havde kun været fri for slaveriet i syvogfyrre år. De havde ikke fået nogen uddannelse, men deres børn var begyndt at få det. Disse mennesker kunne hverken læse eller skrive.

I 1912 var jeg kontrollør og kasserer på et stort savværk i det sydlige Mississippi. Jeg forestod lønudbetalingen til omkring 350 negre foruden de andre ansatte. Vi måtte udbetale løn tre gange om dagen i form af checks der kunne indløses i firmaets detailhandel. Lørdag aften fik de alle udbetalt resten af ugens løn i rede penge hvis de ikke havde fået udleveret hele deres løn i form af fødemidler og varer. Havde vi betalt dem kun én gang om ugen i rede penge, ville de og deres

familier have sultet. De kunne ikke have penge på lommen længere end én eller to dage. Og ingen ville godviligt komme tilbage til arbejdet så længe de havde småpenge raslende i lommen.

Dette illustreres af min sædvanlige mandag morgenrutine. Der var mange der ikke kom på arbejde. Formændene kom så ind på mit kontor og rapporterede hvor mange mand hver af dem manglede. Det var naturligvis dem der endnu ikke var sluppet af med deres sidste småører fra lørdag aftens kontante lønudbetaling. Jeg vidste hvor jeg kunne finde dem — i færd med at spille terninger ude ved et vejkryds i firmaets beboelseskvarter. Som de én for én tabte resten af deres penge i spillet, sjokkede de af til deres arbejde på møllen — indtil jeg viste mig og drev resten af dem tilbage til arbejdet.

Ikke én af disse mænd kunne skrive deres eget navn. Hver mand satte blot et kryds hvor jeg havde skrevet hans navn og ordene „hans mærke.“

Firmaets barakker som de boede i var muntert dekorerede indvendig — med farverige tegneserier fra søndagsaviserne. Kvinderne var klædt i de mest skrigende og uharmoniske farver — såsom kraftig purpur sammen med strålende gult eller grønt eller blåt sammen med lys orange. Samtidig prydede de sig med skønne og blomstrende navne som Magnolia, Angelina og Camelia.

Alligevel syntes disse en forgangen tids uvidende „happy-go-lucky“ negre at være de lykkeligste af alle de mennesker, jeg har kendt til. De var fri for sorger og bekymringer. De bar ingen ansvars-byrder. De bekymrede sig ikke engang om borgerrettigheder!

De var som manden i filmen *Porgy and Bess* der sang: „I got plenty o' nuthin,' and nuthin's plenty fo' me.“ Men de havde den friske luft at indånde; den unge mand havde sin pige; den gifte sin kone og masser af børn — gamle Hub Evans med „kun tre“ koner pralede af sine 36 børn, og at han håbede på 40 inden han døde.

Men hvad med succes i livet? Kan man på nogen måde kalde denne uvidenhed og uansvarlighed succes? Vil nogen foreslå at negrene burde opgive de fremskridt

de har gjort, og vende tilbage til dette stade af uvidenhed og fattigdom? Selvfølgelig ikke.

Hvordan skal vi da forklare den tilstand af tilfredshed de havde i 1912?

Carnation Milk-firmaet påstår at have tilfredse køer. Uden ansvar og med frihed for frygt og bekymring lever et dyr muligvis i en tilstand af tilfredshed. Koen véd simpelt hen ikke nok til at være utilfreds!

Og måske er det netop det der er i vejen. Folk opnår viden — den slags der bringer utilfredshed. Det er ganske enkelt den *forkerte slags* viden.

Svaret er at i deres øjensynlig lykkelige uvidenhed havde disse negre for seksoghalvtreds år siden ikke engang taget det *første* skridt på vejen mod succes. Deres liv endte uden at de havde udrettet noget der kunne give dem intens tilfredsstillelse og glæde. Men deres mere oplyste børn i nutiden er som alle civiliserede mennesker her i verden *heller* ikke begyndt at gå *op* ad stigen mod *SUCCESS* i ordets egentlige betydning. De er begyndt at gå *ned* ad de falske værdiers kældertrappe der fører til utilfredshed, bekymring, tomhed og skuffelse. De *higer* efter succesens tinder. De stræber efter fred, efter lykke, efter fornøjelser. Men de kæmper sig frem i den *forkerte retning*, mod forkerte mål — stræber med store anstrengelser *nedad* — bort fra den succes de higer efter.

Vidste De at det er vanskeligere at foretage nedstigningen fra et stejlt bjerg end det er at klatre op? Det kunne være værd at tænke over!

Den „stræbende“ middelstand

Vi har set på de to yderpunkter, rigdom og fattigdom — viden og uvidenhed — stræbsomhed og ugidelighed. Lad os nu se om grupperne midt imellem har fundet opskriften på succes.

I London-avisen *Observers* „Weekend Review“-søndagssektion har der gået en serie om „Livet i en elegant forstad.“ Den 20. november 1960 bragte man en rapport og analyse af en undersøgelse foretaget i middelstands-byen Woodford, en af Londons forstæder. Beboerne i Woodford, sagde artiklen, stemmer konservativt,

kører daglig til og fra London på arbejde og stræber uophørligt efter at forbedre deres levestandard. Mændene er medlemmer af bowling- eller golfklubben, den konservative vælgerforening eller Rotary-klubben. Deres koner er medlemmer af byens husmoderforening eller tennisklubben. Denne forstad synes at være et venligt og lykkeligt sted. Men er den det egentlig?

Hvor meget af det er *jag* efter *tomhed*? Hvor meget blot et kapløb om materielle goder?

Nogle få enkelttilfælde anførtes.

En ægtemand sagde: „Så snart naboens vidste at vi havde fået vaskemaskine, fik de også en. Så nogle få måneder senere fik vi køleskab, med det resultat at de også fik køleskab.“

En husmor fortalte hvordan hendes nabo havde købt et køleskab fordi hun havde fået et. Hun sagde: „Det lader til at bekymre hende hvis vi får noget nyt. Da hun fik køleskab lavede hun stort ståhej af at vise os at nu kunne hun også lave isterninger.“

Biler viste sig at være et emne for bestandig rivaliseren. En kvinde hvis nabo for nylig havde købt ny vogn, fortalte at hun og hendes mand skulle have én der var bedre. „*Det vil gøre dem grønne i hovedet af misundelse!*“ udbrød hun.

Ja, disse mennesker havde mere end beboerne i Bethnal Green som tilhører arbejderklassen. Men som for dem der har langt større „succes“ i samfundets øjne, er det aldrig nok. Jo mere de har, des mere ønsker de. Og når de får det, gør det dem kun mere utilfredse fordi en eller anden nabo har endnu mere.

Kan vi begynde at indse at alt dette er stræben efter *falske* værdier — efter det der *ikke tilfredsstiller* — efter en fejlagtig opfattelse af hvad succes er? Det er som at spille en livstid med under store anstrengelser at stræbe efter en håndfuld vind.

Ikke alt hvad man udretter er succes

Måske det mest træffende eksempel i hele historien er en konge i oldtiden der var stræbsom, udrettede meget og opnåede fabelagtige rigdomme. Han forsøgte sig

med enhver fornøjelse for at se om den bragte lykke.

Denne mand sagde til sig selv: „Vel, jeg vil prøve med glæde; så nyd da det gode!“

Og fortsat beskriver han sine bestræbelser: „Jeg kom på den tanke at kvæge mit legeme med vin, medens mit hjerte dog rådede med visdom, og at slå mig på dårskab, indtil jeg så, hvad det båder [gavner] menneskenes børn at gøre...“

Jeg gad vide om denne mand ville have købt en bog der blev udgivet i Hollywood nogle få år tilbage. Den havde titlen „Hvordan man synder i Hollywood.“ Havde den haft titlen „Hvordan man lever retskaffent i Hollywood,“ ville ingen have købt den. Men fortæl folk hvordan man SYNDER — og De har et stort marked.

Denne oldtidskonge var ung nok til at forsøge virkelig at *nyde livet*. Og han havde råd til det. Han var en af verdenshistoriens rigeste mænd — med en hel nations rigdomme til sin rådighed. Hvis der ikke var penge nok til et projekt han drømte om, udskrev han simpelt hen større skatter.

Så han fortsatte med at skrive om sit eksperiment med at søge efter lykke og succes: „Jeg fuldbyrdede store værker,“ uhyre landsomfattende arbejder og projekter, „byggede mig huse, plantede mig vingårde, anlagde mig haver og lunde og plantede alle hånde frugttræer deri, anlagde mig damme til at vande en skov i opvækst; jeg købte trælle og trækvinder, og jeg havde hjemmefødte trælle; også kvæg, hornkvæg og småkvæg, havde jeg i større måder end nogen af dem, der før mig havde været i Jerusalem; jeg samlede mig også sølv og guld, skatte fra konger og lande: jeg tog mig sangere og sangerinder og menneskenes børns lyst: hustru og hustruer. Og jeg blev stor, større end nogen af dem, der før mig havde været i Jerusalem... Intet, som mine øjne attræede, unddrog jeg dem; jeg nægtede ikke mit hjerte nogen glæde, thi mit hjerte havde glæde af al min flid, og deri lå lønnen for al min flid.“

„Men,“ konkluderede han, „da jeg overskuede alt, hvad mine hænder havde virket, og den flid, det havde



SUCCESS OG FIASKO I VERDEN

— tidligere premierminister Winston Churchill overvandt mange forhindringer på løbet af sin karriere. Han blev den britiske nations leder og førte den gennem anden verdenskrigs rædsler til endelig sejr. Sheik Ali Bin Abdullah Bin Jasim Althani, som ikke kunne få det til at løbe rundt og blev tvunget til at gå af som Qatars hersker.

Foto: UPI, Wide World

kostet mig, se, da var det alt sammen *tomhed* og jag efter vind, og der er ingen vinding under solen.“

„Endeløs tomhed, endeløs tomhed, alt er tomhed,“ skrev denne konge efter et langt livs eksperimenteren. Alt hvad det førte til var stræben — ja, altid *stræben* — og efter hvad? „Efter VIND,“ sluttede han. Alt hvad et helt livs hårdt arbejde, store anstrengelser og materielle bedrifter indbragte ham, sluttede han, beløb sig ikke til mere end en HÅNDFULD VIND!

Denne mand blev kaldt den viseste mand der nogen sinde har levet. Det var kong Salomon af oldtidens Israel. Men i al hans kostbare eksperimenteren fandt han aldrig de sande værdier — betydningen af sand og varig SUCCES!

Og *hvorfor ikke?*

Simpelt hen fordi denne mand på trods af al sin visdom søgte fornøjelser — lykke — succes — på sin *egen måde*, materielt. I begyndelsen oprettede og igangsatte den evige Skaber *virksomme love* netop med det formål at skabe lykke, et liv med sand og varig glæde for alle mennesker der vil følge dem. Dette er de syv store love for *succes*. Kong Salomon bragte som næsten alle verdens mænd med „succes“ ihærdigt de første seks i anvendelse — men uden den syvende satte han af i den forkerte retning. Jo mere han stræbte, des længere kom han — i retning *bort* fra sand og varig succes.

Han *kendte* denne syvende lov. Men „Således gjorde Salomo, hvad der var ondt i Herrens øjne . . . han holdt ikke, hvad Herren havde påbudt ham. Derfor sagde Herren til Salomo: „Fordi det står således til med dig, og fordi du ikke har holdt min pagt og mine anordninger, som jeg pålagde dig, vil jeg visselig rive riget fra dig og give din træl det“ (1 Kongebog 11, 6-11).

Men lad mig nu fortælle Dem om en nutidig konges erfaringer. Han var en nær ven af ex-kong Saud af Arabien, som jeg personligt har hilst på. Rigdommen kom pludseligt til sheik Ali af Qatar (udtales „katar“).

Qatar er en lille arabisk stat ved Den persiske Hav-

bugt. De store oliefund for nylig blev en guldmine for sheik Alis lille rige. De indbragte et land med 35.000 indbyggere 400 millioner kroner om året, af hvilke 90 millioner gik til den gamle 69-årige sheik Ali personligt.

Hvad ville *De* gøre hvis *De* pludselig begyndte at modtage 90 millioner kroner om året?

Svaret er at *De* højst sandsynligt ikke ville gøre som *De* nu tror, *De* ville! Når man kommer så pludselig til så mange penge, ændrer det sædvanligvis éns begreber drastisk. Det er hvad der skete for gamle sheik Ali.

Straks begyndte han at bygge prangende, lyserøde, grønne og gyldne paladser midt mellem ildelugtende mudderhytter. De var ultramoderne, havde luftkonditioneringsanlæg og var sågar udstyret med fuldautomatiske gardiner! Og nu kunne den med ét rige sheik undgå ørkenens 50 grader varme bageovnsagtige sommer.

Han chartrede hele flyvemaskiner og tog med sig et følge så stort at hans nyanskaffede paladsagtige villa ved Genfersøen ikke kunne rumme dem alle, og de måtte indlogere sig på flere feriehhoteller i omegnen.

Sheik Ali spenderede så 7,5 millioner kroner på at købe en fabelagtig herskabsbolig med udsigt over Beirut og det skønne Middelhav. Da kong Saud besøgte Ali, skænkede Ali ham 16 biler. En af dem var overtrukket med guld. Gamle sheik Ali blev så generøs i sine frådserier at hans gæld, ud over hans fabelagtige indkomst, snart beløb sig til 100 millioner kroner!

Nyheden spredtes ud over hele verden om hvordan sheiken *ganske enkelt ikke kunne få det til at løbe rundt* med kun 90 millioner kroner om året! Omkring 1. november 1960 trådte han tilbage til fordel for sin 40-årige søn Ahmed. En nyoprettet rådgivende forsamling arrangerede betalingen af gamle Alis gæld og tildelte ham en pension der kun var nok til at betale for en lille håndfuld tjenere og nogle få koner.

Stakkels gamle Ali! Han fandt det sværere at få det

til at løbe rundt med 90 millioner kroner om året end før i forholdsvis fattigdom.

Den FØRSTE lov

Der er afgjort INTET i livet der er vigtigere end at vide: hvad er *virkelig* SUCCES — og hvordan opnår man den.

Hvad er da succesens første lov?

Før vi ser på den første lov, lad det være sagt at jeg ikke her skal komme ind på sådanne generelle principper som ærlighed, tålmodighed, loyalitet, høflighed, pålidelighed, punktlighed, etc., etc., etc., undtagen hvor de automatisk indbefattes i de syv regler. Vi må antage at man ikke kan opnå virkelig succes uden at følge disse principper for den rette karakter.

Men på den anden side findes der mange ærlige mennesker der aldrig specifikt har anvendt en eneste af de syv love. Der findes mange mennesker der er loyale, har tålmodighed, er høflige, er punktlige, som ikke har fået succes fordi de ikke har anvendt en eneste af disse syv bestemte, specifikke regler. Men alligevel dækker hver af disse love et umådelig stort område.

Her er da den *første lov* for succes:

SÆT DEM DET RETTE MÅL!

Ikke blot et eller andet mål. De fleste af de mænd med „succes“ som jeg har nævnt havde et mål. De drev ubarmhjertigt sig selv mod målet. Men at tjene penge, at opnå STATUS i folks øjne, at nyde de fem sansers flygtige fornøjelser, har bogstavelig talt brolagt historiens landevej med frygt, bekymring, fortvivlelse, samvittighedsnag, sorg, skuffelse, tomhed og død.

Disse ting kan opnås og nydes sammen *med* sand succes. Men *alene* bringer de ikke succes. Det *rette* mål indbefatter noget mere.

Med andre ord, den allerførste lov for succes er at være i stand til at *definere succes!* Når De først har lært *hvad* succes er, gør da *det* til Deres mål i livet.

Ved De at de fleste mennesker vandrer gennem livet uden overhovedet at have noget MÅL? I virkeligheden kender og anvender de fleste mennesker, som jeg før

har sagt, ikke *EN ENESTE af de syv love for succes!*

De fleste mennesker tænker aldrig på at have et FORMÅL med livet. De har ikke noget bestemt MÅL at gå efter.

Hvis De har sparet sammen til en ferierejse til Paris, Rom eller London tilbringer De en del tid i spændt forventning med at PLANLÆGGE rejsen — De *har* et bestemt MÅL — og alle planer lægges for at bringe Dem til netop dette bestemmelsessted — dette MÅL. De ved *hvor* De har planer om at tage hen. Hvordan skulle De ellers nogen sinde kunne vente at *nå frem* til stedet?

Som jeg sagde før, de fleste mennesker har ingen målsætning — de er simpelt hen offer for OMSTÆNDIGHEDERNE. De har aldrig med overlæg *planlagt* at få det job eller den beskæftigelse, i hvilken de i dag befinder sig. De bor ikke hvor de gør fordi de har VALGT det — ikke fordi de har PLANLAGT det sådan. De er blot blevet kastet omkring af OMSTÆNDIGHEDERNE! De har ladet sig drive med strømmen. De har ikke gjort sig nogen anstrengelse for at mestre og styre omstændighederne.

Jeg gentager, den første lov for SUCCES er at sætte sig det RETTE mål. Ikke blot et eller andet mål. Man kan sætte sig et mål som man kun har ringe eller slet ingen interesse for, og derpå slumre hen i passivitet. Det rette mål vækker ambition. Ambition er mere end blot et ønske. Det er ønske *plus* ansporelse — beslutsomhed — *vilje* til at opnå det ønskede. Det rette mål vil være så intenst ønsket at det vil fremkalde en energisk og beslutsom indsats. Det fylder én med ansporelse.

Der burde være et altoverskyggende FORMÅL med livet. Få mennesker har nogen sinde kendt et sådant formål. Op gennem århundrederne og årtusinderne har tænkere og filosoffer spekuleret over og forgæves søgt at finde ud af, om livet har et virkeligt formål. Sokrates, Platon, Augustin og andre spekulerede og ræsonnerede, og dog unddragede den sande mening med livet sig dem. Dette livets dybeste og vigtigste spørgsmål forblev for dem et mysterium — en uløselig gåde!

HVIS det var muligt at finde et sådant langsigtet FORMÅL — et bestemt formål med menneskets eksistens

her på jorden — *HVIS* det var muligt at finde ud af om mennesket har et potentiel der er større end den blotte midlertidige eksistens, skulle man tro at dette *FORMÅL* ville være en målsætning der kunne stimulere én til dynamisk ambition!

Men — ak! Hvem har nogen sinde opdaget en sådan hensigt som livets mål?

Var der intet større at se frem til for de to prominente bankmænd jeg kendte? Intet større end at nyde den flygtige anseelse, for kun at blive glemt af deres efterfølgere?

Hvad er der når alt kommer til alt at leve for?

Jeg gentager: Den første lov for virkelig succes er at have det rette mål! De mænd jeg har beskrevet, som i verdens øjne havde stor succes, havde alle et mål. De anvendte ihærdigt alle de seks første af succesens love. Men ved at undlade den syvende brugte de de første seks forkert. Deres succes var flygtig.

Den væsentlige anden lov

Derfor, hvis De vil opnå *SUCCESS* i *LIVET* må De først sætte Dem det rette mål, og derefter kommer *FORBEREDELSEN* til at nå dette mål.

Den *ANDEN lov for succes* er så, i tidsrækkefølge, *UDDANNELSE* eller *FORBEREDELSE*.

Hvordan kan nogen forvente at nå sit mål medmindre han lærer hvordan?

En ting som vi må vide om livet — og som mange mennesker ikke ved — er at mennesker ikke fødes med instinkt.

Her har de umælende dyr en slags fortrin fremfor os. De skal ikke lære. De behøver ikke bryde hovedet med boglig lærdom.

Den nyfødte kalv skal ikke først lære at gå. Den begynder øjeblikkelig at kæmpe sig op på de noget svage og usikre ben. Den falder ofte ved første og andet forsøg, men i løbet af nogle få øjeblikke står den, selv om det er noget vaklende i begyndelsen. Det tager ikke et år eller to — ikke engang en time eller to — den nyfødte kalv begynder at gå efter *nogle få minutter!* Den behøver

ikke at ræsonnere sig frem til noget mål. Den behøver ingen lærebøger eller undervisning. Den kender instinktivt målet — *føde!* Og den kender også instinktivt vejen. På sine egne fire ben går den straks til sit første måltid!

Jeg har gentaget det så mange gange: fugle bygger reder — af instinkt. Ingen lærer dem det. Fem generationer af væverfuglen blev isoleret fra reder og redebygningsmaterialer og så aldrig en eneste rede. Da redebygningsmaterialet blev gjort tilgængeligt for den sjette generation, byggede de straks reder! Det var ikke kragereder eller ørnereder. Det var den samme slags reder som væverfuglen har bygget lige siden skabelsen. Den har ikke nogen *intelligens* til at udtænke, planlægge og konstruere en anden slags rede.

Selvfølgelig kan hunde, heste, elefanter, delfiner og visse andre dyr oplæres til at gøre visse kunster. Men de kan ikke ræsonnere, forestille sig, udtænke, planlægge og konstruere noget nyt og anderledes. De kan ikke erhverve sig viden, skelne mellem det sande og det fejlagtige, træffe beslutninger eller anvende VILJE til at øve selvkontrol efter deres egen udtænkte viden og dømmekraft. DE KAN IKKE UDVIKLE MORALSK OG ÅNDELIG KARAKTER.

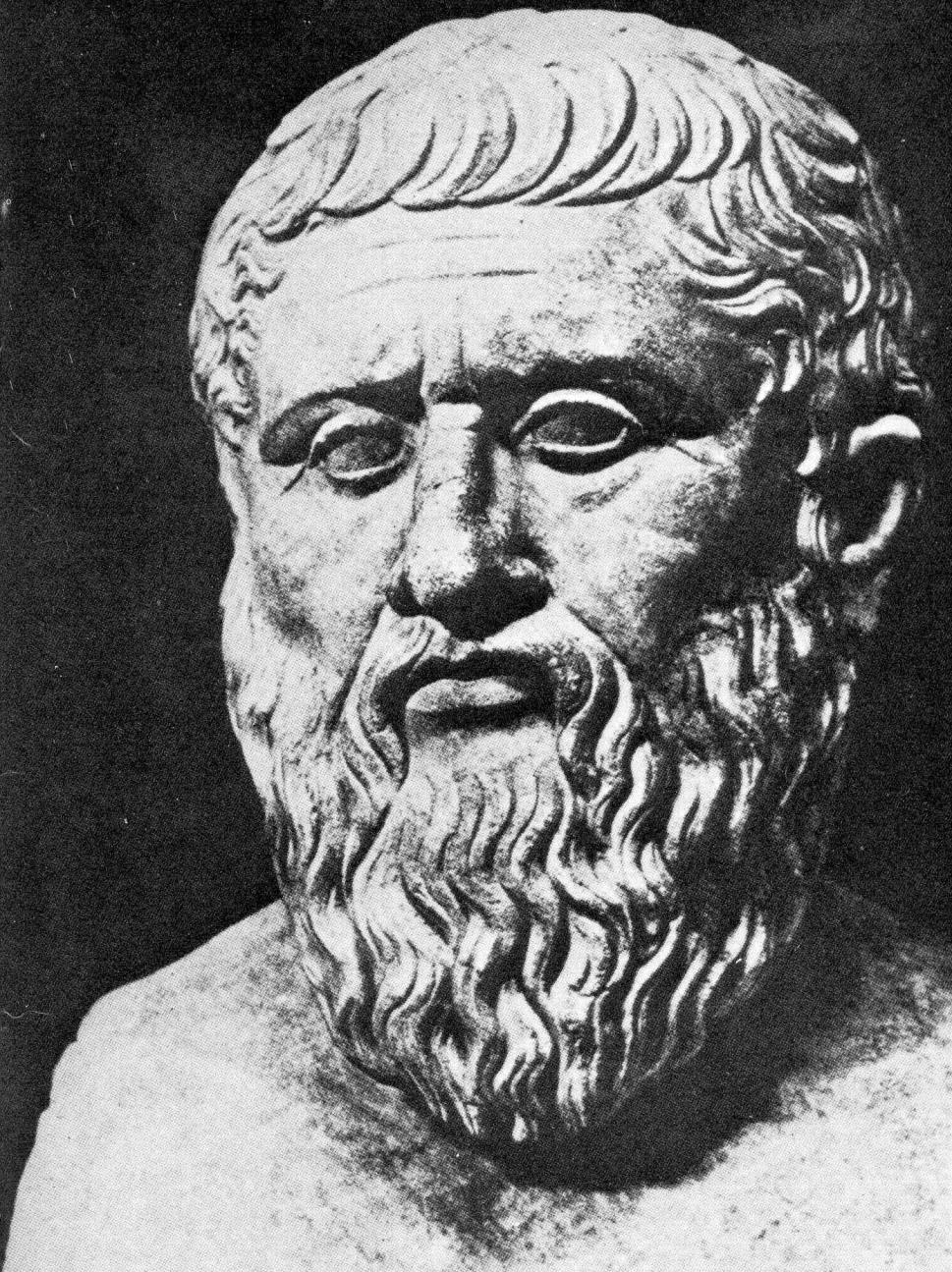
Men mennesker har det ikke så nemt. Mennesker må lære eller undervises. Mennesker må lære at gå, at tale, at spise og at drikke.

Vi opnår ikke disse almindelige færdigheder instinktivt og øjeblikkeligt som de umælende dyr. Det kan tage en smule mere tid. Det kan falde os lidt sværere. Men vi kan gå videre og lære at læse, skrive og regne!

Derpå kan vi gå endnu videre og lære at værdsætte litteratur, musik og kunst. Vi kan lære at tænke og ræsonnere, at fostre en ny idé, at planlægge, tegne og konstruere.

Vi kan undersøge, eksperimentere, opfinde teleskoper og lære om det ydre rum og fjerne planeter, stjerner og galakser. Vi opfinder mikroskoper og lærer om uendeligt små stofpartikler.

Vi lærer om elektricitet, om fysikkens og kemiens



PLATON (427-347 f. Kr.) — En af verdens mest berømte filosoffer. Han og andre filosoffer har grublet og spekuleret — men har ræsonneret forgæves — ude af stand til at opdage det virkelige formål med tilværelsen.

love. Vi lærer at bruge hjulet, bygge veje og rulle hen over jorden hurtigere end noget dyr. Vi lærer at flyve højere, længere og hurtigere end nogen fugl. Vi lærer at tæmme naturkræfterne og lade dem arbejde for os. Vi opdager og anvender atomenergien.

Men vi må LÆRE — STUDERE — for at UDDANNE OS — for at FORBEREDE OS til hvad vi agter at gøre.

En af de første ting vi må lære er — *at vi må lære!*

Når vi først har lært nok til at SÆTTE OS ET MÅL, er det næste skridt mod at nå dette mål, at lære vejen at kende — at opnå den videre uddannelse, træning, erfaring der vil sætte os i stand til at nå målet.

De fleste mennesker undlader at sætte sig noget bestemt mål. Da de ikke har nogen bestemt målsætning, forsømmer de den særlige UDDANNELSE der ville sætte dem i stand til at opnå deres mål.

Alle de personligheder hvis historie jeg har fortalt om, havde et mål. De havde det langsigtede mål at opnå ejendom og status og at nyde livet. Som en vej til dette mål havde de den *specielle* hensigt at opnå succes i bankverdenen, i industriverdenen, i politik, i filmens verden, som forfatter eller hvad det nu var. De UDDANNEDE SIG alle til deres særlige profession eller kald.

De var frisindede nok til at indse at uddannelse ikke alene betød boglig lærdom, men personlighedsudvikling, lederevner, erfaring, viden fra bekendte og kolleger og fra iagttagelse.

Og alligevel fandt disse mænd med „succes“ ikke virkelig succes. Ikke alene valgte de en målsætning der førte dem ad de falske værdiers vej, de undlod også at søge den RETTE uddannelse der muliggør den VIRKELIGE, VARIGE SUCCES — at opfylde livets FORMÅL.

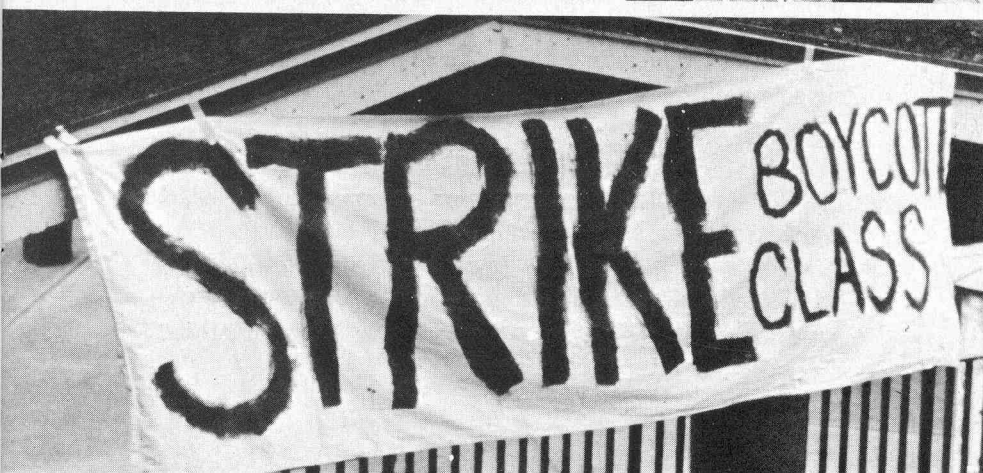
Der findes altså en rigtig, såvel som en forkert uddannelse.

Disse mænd med succes havde ikke varig succes. Deres uddannelse undlod at lære dem de SANDE VÆRDIER. De valgte en målsætning der førte dem mod falske værdier der ikke var varige.

Hele denne verdens uddannelsessystem forsømmer

STUDENTER I OPRØR!

Foto: Ambassador College



at genvinde de sande værdier. Endda de lærde pædagoger selv fordyber sig alt for ofte i mange års slid-som forskning ad uvæsentlige og nytteløse veje.

Den grundlæggende og mest essentielle viden — de sande værdier, meningen og formålet med livet, VEJEN til fred, til lykke og til et rigt liv i velvære — dette fundamentale lærer man aldrig. Fordi det blev mig givet at se dette forfald i det moderne uddannelsessystem — at indse denne tragiske kløft i vor viden — førte det mig til at grundlægge et universitet der ville opfylde dette behov.

Den rette uddannelse må lære at alt er et spørgsmål om årsag og virkning — at ethvert resultat, hvad enten det er godt eller ondt, har en årsag. Den sande uddannelse vil lære mennesker ÅRSAGEN til denne verdens onder — til personlige og kollektive problemer — sådan at de kan undgås. Den må også oplyse om ÅRSAGEN til de GODE resultater, for at vi kan vide hvordan vi skal opnå dem i stedet for problemerne. Den rigtige uddannelse må ikke ophøre med det at lære OS AT LEVE! Den må kende og oplyse om FORMÅLET med menneskelivet og om hvordan man opfylder det.

Et dekadent undervisningssystem har ført til vore dages studenteroprør som på sin side kaster vore skoler og universiteter ud i en tilstand af vold og kaos!

Det er den anden af vor tids betegnende tragedier!

Denne verden udbreder en falsk uddannelse som vi har arvet efter de tænkende, filosoferende, men vildledte hedninger der manglede forståelse af de sande værdier og formålet med livet! Uddannelsens sande historie er i sig selv afslørende!

Den grundlæggende tredje lov

Den særdeles vigtige lov der kommer næst i kronologisk orden er et GODT HELBRED.

Vi er fysiske væsener. Sindet og kroppen udgør den mest vidunderlige fysiske mekanisme vi kender. Men mennesket består af stof. Det består af 16 grundstoffer,

arrangeret som et organisk, kemisk virkende levende væsen.

Det lever ved at trække vejret — hvilket er selve *livsånden*. Hvis de sække, vi kalder lunger, ikke fortsætter med at ind- og udånde den iltholdige luft, vil mennesket ikke leve længe nok til at nå noget mål. Vi er kun et hjerteslag fra døden! Mens lungerne pumper luft ind og ud, pumper hjertet blod gennem et indviklet system af vener og arterier. Disse funktioner må opretholdes ved føde og vand.

Og således *ER* mennesket simpelt hen *hvad det spiser*. Nogle af de berømteste læger og kirurger har sagt at 90% til 95% af alle sygdomme skyldes fejlagtig kost!

De fleste mennesker er totalt uvidende om den kendsgerning at det *gør* en forskel hvad vi spiser! De fleste mennesker og samfundets skikke har fulgt den kostplan simpelt hen at spise hvad der appellerer til smagsløgene.

Voksne er børn der er blevet store. Læg mærke til et ni måneder gammelt barn. Alt hvad der kommer i dets hænder, putter det i munden!

Min yngste broder vil måske ikke bryde sig om at se dette på tryk, men jeg husker at engang da han var omkring ni måneder gammel, var det lykkedes ham at kravle ned i kulkælderens. Vi fandt ham i færd med at forsøge at spise små stykker kul — hans mund og ansigt var kulsort!

Vi morer os måske over småbørn der forsøger at spise sølvskeer og små stykker kul. Men ville De more Dem over en kineser der dypper små mus i sovs, og idet han holder dem i halen, med velbehag sluger det hele som en særlig delikatesse?

Hvis De ville, så vil kineseren til gengæld more sig over Dem. Han vil fortælle Dem at mus æder rent korn og ren føde, mens De dypper glatte, slimede østers og andre altædende havdyr i cocktail-sauce og betragter dem som en delikatesse!

De tror at voksne mennesker virkelig har **LÆRT** noget og véd bedre end ni-måneders spædbørn? Gå hen i

delikatesse-forretningen, og på hylderne vil De finde ål og klapperslange på dåse.

HVORFOR? Som jeg sagde, mennesket véd intet fra fødslen! Vi må lære! Men de fleste af os er ikke klar over dette! Og yderligere, hvad vi ikke véd, det véd vi ikke at vi ikke véd! Og det lader til at de fleste mennesker er vokset op med at putte alting i munden. De fleste er vant til at spise hvad som helst der synes at smage godt — og hvad som helst de har set andre spise. Der ofres meget lidt tid på at oplyse folk om, eller blot på at undersøge, HVAD vi burde — eller IKKE burde — spise.

De fleste degenerative sygdomme er *nutidige* sygdomme — straffen for at spise føde der er blevet berøvet mineraler i fødemiddelfabrikationen — som regel med for store mængder stivelse, sukker (kulhydrater) og fedtstoffer. Andre forårsages af en form for underernæring — mangel på nødvendige mineralstoffer og vitaminer i fødevarerne. Derefter forsøger folk at få vitaminer nok ved at købe piller hos købmanden!

En berømt leder af et „physical fitness“ program mindede under et foredrag på Ambassador College om at den medicinske videnskab har gjort store fremskridt mod at udrydde de smitsomme sygdomme, men kun haft lidet held med at bekæmpe forøgelsen i de ikke-smitsomme sygdomme — såsom kræft, hjertesygdomme, sukkersyge og nyrelidelser. Disse sidste influeres af fejlagtig ernæring.

Naturligvis er der andre love for sundhed — tilstrækkelig søvn, motion, rigeligt med frisk luft, renlighed og regelmæssig afføring, mental ligevægt og en velafbalanceret levevis.

I USA er løb for tiden på mode som motionsform. Selv mænd sidst i fyrrerne læser en bog af en selvbestaltet „ekspert,“ og overanstrenger pludselig deres hjerte med at løbe tre kilometer om dagen. „*Mere og mere motion!*“ skriger fanatikerne.

Hvorfor har mennesker en tendens til at gå til yderligheder? Motion er godt — det gavner en lille smule — men som de fleste andre ting kan det bringes til at



MOTION I BILALDERENS TID

Foto: Ambassador College

overtræde det aftagende udbyttes lov. Det kan overdrives så det gør mere skade end gavn. Vi er tilbøjelige til at glemme formaningen om MODERATION i alting.

Hvad er værdien af den overdrevne anstrengelse som det er at løbe tre kilometer hver dag? Det stimulerer blodcirkulationen. Det får blodet til at strømme hurtigt i alle legemsdele. Og *det* er godt. At stimulere blodcirkulationen *er* vigtigt. Men vi kan også NEDBRYDE VORT HELBRED ved at gå til ubetænksomme yderligheder. Det er lige så farligt at overdrive motion som det er at forsømme den.

Blodomløbet kan fremmes uden overanstrengelse eller fare. Jeg har aldrig glemt et foredrag, jeg overværede som ung mand i Chautauquas dage. Foredragsholderen havde været træner for præsident Howard Taft. Kort efter slutningen af Tafts embedsperiode lykkedes det denne træner at sikre sig en liste over alle — eller næsten alle — hundredårige i De forenede Stater. Han besøgte personligt hver eneste af dem. Han spurgte dem hvad de mente var skyld i deres lange liv. En rørte aldrig tobak, og angav det som årsagen. Men en anden havde røget hele sit liv og levede stadig over de hundrede år. Én var afholdsmand — men en anden havde drukket øl og cognac hele livet. Og så videre. Da han havde interviewet dem alle, gennemgik han sine notater og blev overrasket over at finde ud af at KUN ÉT var fælles for dem alle. Og dog gav ingen af dem dette skylden for deres lange liv. Alle havde de daglig givet sig en kraftig frotering. Nogle med et badehåndklæde efter et dagligt bad. Andre med en børste. Men på den ene eller den anden måde havde de alle stimuleret blodcirkulationen helt ud i tærne og fingrene ved daglig frotering eller massage.

Jeg? Jeg føjer dette til nu da den reviderede udgave af denne pjece går i trykken, her i mit 77. år (den første udgave blev skrevet i 1960). Mange spørger hvordan jeg bærer mig ad med at beholde min energi, livskraft og vigør i denne alder. Jeg er overbevist om at der er mere end én årsag — men jeg løber ikke eller går ind for

nogen anden mani. JEG GÅR — den bedste motion for folk i min alder. Men lige siden jeg hørte det foredrag, for 60 år siden eller mere, har jeg daglig fulgt denne anvisning. Metoden? En kraftig frotering med et stort badehåndklæde efter det daglige brusebad. Jeg forsøger at få nok søvn. Jeg passer afføringen (meget vigtigt). Jeg forsøger at være omhyggelig med kosten. Og jeg har en kolossal DRIVKRAFT — et tvingende MÅL i livet, fordi jeg har lært hvad livets FORMÅL er. Det ansporer mig til handling! Jeg har en mission at udføre der er vigtigere end mit eget liv. Der er ikke megen tid tilbage — og den MÅ og SKAL UDFØRES! Foruden alt dette henter jeg kraft fra en større og højere magt. Jeg tror det er svaret.

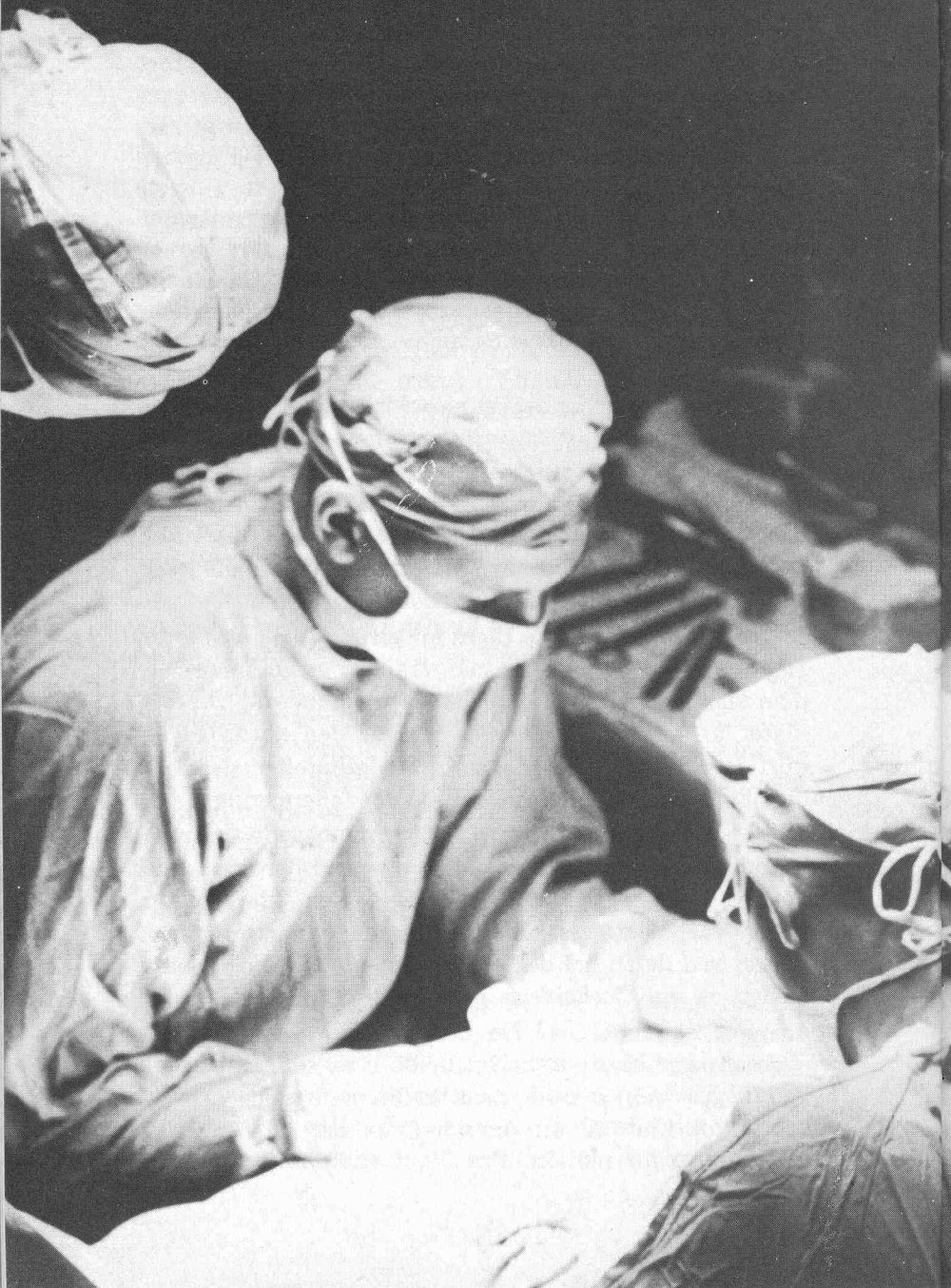
Gennemsnitsmennesket har aldrig standset op for at indse at det *ikke er naturligt* at være syg. Sygdomme kommer kun af at *overtræde naturens love* for krop og sind — de fysiske love for sundhed. De fleste mennesker har ikke *lært* at der findes sådanne love! De formoder at det er naturligt at blive syg en gang imellem i ens levetid. Intet er fjernere fra sandheden.

Sygdom burde ikke tages for givet. Nogle eksperter går så vidt som at sige at man ikke *får* en forkølelse — man *spiser* sig til en forkølelse og til influenza! De forklarer at forkølelse og feber blot er den naturlige og hurtige udskillelse af toksiner og giftstoffer der har ophobet sig i kirtlerne som resultat af fejlnæring.

Men hvad med verdens store og betydningsfulde mænd? De ved sædvanligvis ikke alt hvad der er at vide om et godt og stærkt helbred og en klar, skarp tænkeevne. Men sammenlignet med *gennemsnitsmennesket* ved de en hel del. De har i de fleste tilfælde haft et, lad os sige, *forholdsvis* godt helbred!

For eksempel har De forenede Staters præsident altid en læge knyttet til Det hvide Hus, som til stadighed våger over præsidentens helbredstilstand. Det er næsten et krav til en præsident at han får en eller anden form for motion. Præsident Eisenhower spillede

DE TO STØRSTE DRÆBERE...





HJERTESYGDOM OG KRÆFT!

I DE HØJTUDVIKLEDE LANDE:

25-33% af alle dødsfald skyldes hjertesygdomme.

14-25% skyldes kræft.

I DE FORENEDE STATER:

500.000 dør hvert år af hjertesygdomme.

300.000 dør af kræft.

I DANMARK:

18.000 dør hvert år af hjertesygdomme.

10.000 dør af kræft.

I sammenligning døde kun 291.552 amerikanere i anden verdenskrig!

tit golf. Præsident Kennedy tog en daglig svømmetur. Præsident Taft havde en træner der daglig holdt øje med den overvægtige præsidents tilstand.

Og dog er der meget som end ikke disse betydningfulde folk ved om årsagerne til sygdom og svaghed.

En omstændighed som jeg tror altid har virket til gavn for disse mænd: Den mentale indstilling *har* en væsentlig indflydelse på den fysiske tilstand. De fleste mænd med „succes“ — som verden måler succes — tænker konstruktivt, positivt, har en tillidsfuld indstilling. De tillader sig ikke at tænke negativt eller have en indstilling af frygt, bekymring og skuffelse. De tillader sig ikke ukontrollerede sindsstemninger som at mukke og beklage sig. De tvinger sig selv til følelsesmæssig ligevægt. Og med det ansvar der hviler på deres skuldre er de sandsynligvis mere tilbageholdende med udskejelser end de fleste mennesker.

Uden sundhed er man stærkt handicappet, om ikke totalt afskåret fra at udrette noget som helst. Succesens fjerde lov *afhænger* i høj grad af et godt helbred.

Den yderst vigtige fjerde lov

Et menneske kan have sat sit *mål*. Dette kan have skabt en vældig ambition for at nå det. Han kan være begyndt at *uddanne* og opøve sig for at gennemføre det, og kan endda have et *godt helbred*, og stadig kun gøre lidt eller ingen fremskridt.

Når alt kommer til alt *er* succes det at fuldføre noget. Det er *HANDLING*. Man siger at enhver død fisk kan flyde med strømmen, men der skal en levende fisk til at svømme *mod* strømmen. Et uvirksomt menneske vil ikke udrette noget. En præstation kræver *HANDLING*.

Nu kommer vi så til en meget vigtig lov.

Den fjerde succes-lov er da *HANDLEKRAFT!*

Halvhjertet indsats kan føre én et lille stykke på vejen mod målet, men det vil aldrig bringe én langt nok til at nå det.

Den administrerende *leder* af ethvert voksende,

driftigt foretagende besidder *handlekraft!* Han *opildner* til stadighed sig selv. Han ikke alene driver sig selv fremad, han driver også dem han har under sig fremad så de ikke skal komme bagefter, drive den af og stagnere.

Han føler sig måske søvrig, og ville hellere end at stå op sove lidt længere om morgenen. Men han nægter at give efter for denne tilskyndelse.

Jeg husker den kamp jeg engang havde med dette. Det var under en af mine „idé-mands“-rejser som 22-årig repræsentant for et blads redaktion. Jeg havde en alvorlig kamp med min søvnighed. Jeg var kommet ind i den vane søvndrukken at svare hotellets vækning i telefonen om morgenen og straks gå i seng igen og sove videre. Så købte jeg et „Baby Ben“ vækkeur som jeg tog med på rejse. Men jeg stod blot op og slog det fra, for derefter at dumpe tilbage i sengen. Jeg var for søvrig til at være klar over hvad jeg gjorde. Jeg var ikke tilstrækkelig vågen til at bruge viljestyrke og tvinge mig selv til at blive oppe, komme ind under bruseren og blive helt kvik og vågen. Det var blevet en vane.

Jeg måtte bryde vanen. Jeg måtte ruske op i mig selv. Jeg havde brug for et vækkeur der ikke kunne slås fra før jeg var tilstrækkelig vågen til at tage fat på dagens opgaver.

Så en aften på Hotel Patton i Chattanooga, Tennessee, ringede jeg efter piccoloen. I de dage var de sædvanlige drikkepenge ti cent. En halv dollar havde dengang omtrent den samme virkning som en 20-dollar-seddel ville have i dag. Jeg lagde en sølv-halvdollar på kommoden.

„Kan du se den halvdollar, piccolo?“ spurgte jeg.

„Javel hr!“ svarede han med øjne der strålede af forventning.

Efter at have forviset mig om at han stadig ville være på arbejde klokken halv syv næste morgen, sagde jeg: „Hvis du vil banke på min dør i morgen klokken halv syv indtil jeg lukker dig ind, og så blive her på værelset og forhindre mig i at gå i seng igen indtil jeg er påklædt, så er denne halvdollar din.“

Det viste sig at disse piccoloer for en halv dollar var

villige til ligefrem at brydes og slås med mig for at forhindre mig i at kravle i seng igen. På denne måde tvang jeg mig selv til at bryde vanen med at ligge og snue om morgenen og i stedet *stå op og tage fat!*

Mange arbejdere driver det aldrig til mere end det job de for øjeblikket har, fordi de mangler *handlekraft*. De nedsætter tempoet, arbejder langsomt, driver omkring, sætter sig ned og hviler sig så meget de kan. Med andre ord, de må have en formand over sig der kan *drive* dem fremad, ellers ville de sikkert sulte. De ville aldrig blive gode landmænd — for en landmand må, for at drive det til noget, stå tidligt op og arbejde sent, og drive sig selv fremad. Det er en af grundene til at så mange mennesker må arbejde for andre. De kan ikke stole på sig selv — de må drives fremad af en anden der har mere energi og *handlekraft*.

Uden *energi, handlekraft, konstant fremdrift* behøver ingen at være bange for at finde virkelig succes.

Lov nr. 5 — i nødsituationer

Man kunne tro at hvis man har en målsætning — og med den ambition til at nå målet — og hvis man da får den rette uddannelse og erfaring til at forfølge det, opretholder et godt helbred og uophørligt og ubarmhertigt driver sig selv mod målet, at man da afgjort ville nå det.

Men hvor vigtige disse fire love end er, er de ikke tilstrækkelige.

I livet kommer man til stadighed ud for farer, vanskeligheder, uventede problemer og modgang. Alt kan gå strygende for én og helt som planlagt, og så—*BANG!*— som et lyn fra en klar himmel opstår en uventet komplikation. Pludselige omstændigheder opstår, der tilsyneladende helt standser én eller i hvert fald forsinke én.

Så for at imødekomme disse bestandigt opstående problemer må man være i besiddelse af:

Lov nr. 5, nødloven — SNARRADIGHED!

Når komplikationer, hindringer og uforudsete

vanskeligheder synes at spærre vejen, må man have SNARRÅDIGHED til at løse problemerne, overvinde forhindringerne og fortsætte på vejen mod målet.

I en bog med titlen „*Med bumletog gennem Arkansas*“ som jeg læste for år tilbage, fortælles det at man regnede med forhindringer som en ko der lå på skinnerne. Toget kunne ikke fortsætte mod bestemmelsesstedet før forhindringen var fjernet.

Da vi i 1924 kørte vor gamle Ford „T” fra Iowa til Oregon på 18 dage, kom vi ud for gentagne nødsituationer som motorvanskeligheder, punkteringer og dæk der eksploderede. Vi måtte løse disse vanskeligheder ved at lappe slangerne, lægge indlæg i dækkene, og selv foretage reparationer ved vejsiden når motoren svigtede.

Jeg lærte en lektion i beslutsomhed og snarrådighed af mit første besøg ved Niagara-vandfaldene. Det var den 25. december, sandsynligvis i 1913, i sjæppende tøj. Jeg vandrede ud på Goat Island som deler floden lige oven for faldene. På et sted så jeg en uhyre klippeblok. Den syntes at ville spærre vejen fuldstændig for den hurtigt frembrusende flod på vej mod dens bestemmelsessted ned over faldene, ned i dybet nedenfor og videre til Ontario-søen.

Jeg så fængslet til. Ville det sydende vand stoppe, give sig, standse? Aldrig i livet! Med begejstring så jeg hvordan vandet hvirvlede omkring den store klippeblok — sprøjtede op over den, og endda fandt et hul gennem den, fremstormende, brusende, drønende mod målet!

IBM-folkene har lavet et berømt kort der findes i mange kontorer og som siger „TÆNK!” — undertiden staves det med vilje „TÆMK!”

Når pludselige nødsituationer opstår, er det vigtigere end nogen sinde at holde forstanden klar og nerverne i ro, besidde hurtig *tankegang* og sund fornuft!

SNARRÅDIGHED er nødvendig!

Man må have et klart hovede for hurtigt at kunne fatte situationen og træffe en klog beslutning.

Er De kold og rolig i en nødsituation, eller taber De hovedet og bryder sammen? Tænker De

hurtigt, og dog klart og logisk, eller går De fra sans og samling og mister evnen til at tænke klart?

For at opnå succes må De kultivere den evne og den *vane* at forblive ligevægtig og samtidig skride til handling under spændte situationer, træffe den rigtige afgørelse og derefter *følge den!*

Og nu skulle man afgjort tro at dette må være alt hvad der behøves for at garantere endelig succes. Og dog forfejler ni ud af ti som følger alle disse fem principper stadig målet — uden den vigtige 6. lov.

Vigtigheden af 6. lov

Blandt de eksempler jeg gav på de første sider var lederen af en større automobilfabrik. Han havde anvendt de første fem af disse love — det vil sige, bortset fra at han havde det sædvanlige mål der fører i den forkerte retning. Men da han tabte alle sine penge under den pludselige depression i 1920 begik han selvmord.

Denne mand havde nået det punkt hvor han efter alt at dømme var *færdig!* Gennem hele sit liv havde han snarrådigt løst nødsituationer og problemer der viste sig. Men nu syntes pludselig *alt* at være revet bort under ham. Alt det han havde arbejdet for! Der var INTET tilbage. Han var slået ud — færdig! Sådan så det ud for ham. Det er muligt at han også havde et ægteskabeligt sammenstød på samme tid — jeg kendte ikke noget til hans privatliv.

Han gav op! Han begik selvmord.

Så nær succes, og dog så langt fra den!

Ja, for ni ud af ti kommer der, i det mindste én gang i deres levetid, et tidspunkt hvor de synes at være totalt *slået ud!* Alt er *tabt!* — tilsyneladende. De giver op og springer fra når blot en smule mere beslutsom hængen i, blot en lille smule mere tro og *udholdenhed* — blot en lille smule mere VEDHOLDENHED ville have vendt tilsyneladende uundgåelig fiasko til strålende succes.

Sjette lov er altså UDHOLDENHED — VEDHOLDENHED!

Jeg ved det! Jeg har nået det punkt mere end én

gang! Også jeg fik alt revet bort under mig i den pludselige depression i 1920.

Selv om jeg kun var i tyverne havde jeg haft en indkomst der svarer til 35.000 dollars eller mere om året i vore dages penge. Men cirka 90 procent af den kom fra fem-seks store aktieselskaber i midtvesten. De fleste af disse store aktieselskaber „gik ned“ — det vil sige, de blev erklæret konkurs.

Senere, i 1926, blev et reklamefirma jeg havde startet på vestkysten revet bort under mig ved en beslutning der blev truffet i et aktieselskab på østkysten. Et million-foretagende blev tilintetgjort da aktiemarkedet brød sammen under depressionen i 1929. Men jeg løb ikke min vej eller opgav at leve af den grund. Det var *dengang* mit livs *målsætning* ændrede sig.

Selv i de to første år af Ambassador College's eksistens stod vi bestandig over for det totale nederlag. Næsten alle troede at vi var *færdige* — slået ud! *Hvorfor*, tænkte de, kunne jeg ikke indse det og *give op*? I de dage måtte jeg til stadighed høre kolleger omkring mig tale om „når dette college går ned.“

Men det *gik ikke ned*! I året 1949 kom vi over den første økonomiske vanskelighed. Senere den anden. I dag tror jeg vi kan tillade os at sige at Ambassador College virkelig er en *strålende SUCCES!* Og nu trives et *andet* og et *tredje* Ambassador College i England og i Texas. Og vor virksomhed er i dag storstilet og verdensomspændende.

Stadig mangler vi den syvende lov!

Nu skulle man bestemt tro at hvis man følger disse *seks* love for succes skulle intet andet være nødvendigt.

Men alligevel, de mænd med „succes“ som jeg har fortalt om fulgte disse seks principper. De nåede deres mål. De tjente penge. De opnåede anerkendt status. De nød livets flygtige glæder.

Alligevel var deres liv tomt — de var aldrig tilfredse — de var misfornøjede, de fandt aldrig varig, permanent,

blivende *lykke* — de tog ikke deres rigdomme med sig da de døde, og deres berømmelse døde med dem!

Hvad de manglede — hvad ALLE der ikke driver det til VIRKELIG succes mangler, var at anvende succesens syvende lov — den allervigtigste lov af dem alle.

Det er den faktor der ville have forandret *alting!*

Den oversete SYVENDE lov

Jeg har ventet med at forklare denne yderst vigtige syvende lov til sidst. Men langt snarere end at være den mindst væsentlige kommer den først i vigtighed.

Jeg har ventet med den til nu fordi 1) det er den *sidste* som folk vil anerkende og anvende; og 2) da den kommer først hvad angår muliggørelsen af *virkelig* succes, vil jeg nævne den sidst så at den forbliver prentet i læserens hukommelse.

Når alvorlig sygdom rammer folk, ringer de efter lægen. Det er automatisk for de fleste at sætte deres lid til menneskelige eksperters viden og færdighed — til piller, medicin og knive. Men til sidst, når den fungerende læge — måske sammen med indkaldte assisterende specialister — ryster alvorligt på hovedet og siger, at der ikke er mere lægevidenskaben kan gøre — at det nu er i hænderne på en højere magt — da vender folk sig omsider i desperation til Gud Skaberen!

Er det muligt at den levende GUD kunne være en faktor der er med til at bestemme éns succes eller fiasko i livet? Meget få har villet tro det.

Folk vil hele livet igennem benægte enhver tanke om guddommelig styrelse og hjælp — og dog, hvis et menneske efter et skibbrud befinder sig på en tømmerflåde uden mad eller vand midt på oceanet, er det bemærkelsesværdigt hvor hurtigt han kommer til at tro at der faktisk findes en levende Gud! I desperation og som en sidste tilflugt vil de fleste vende sig til Ham som de har ignoreret, nægtet at adlyde og tilsidesat hele deres liv.

Siger det ikke sig selv at hvis der er en barmhjertig og god Skaber der er rede til som en sidste redning at

hjælpe os når vi er i nød, at da ville det have været meget mere fornuftigt at have søgt Hans vejledning og hjælp fra begyndelsen? Alligevel har nogle opnået rigdom, levet i luksus, og så pludselig mistet alt, og endelig vendt sig til Gud i deres økonomiske trængsel. Andre har begået selvmord. Meget få, synes det, vil nogen sinde stole på deres Skaber og Livgiver før de føler sig hjælpeløse og desperate. Selv da er motivet alt for ofte selvisk.

Og dog, hvis vi vil nyde livets goder — frihed fra frygt og bekymringer, fred i sindet, tryghed, beskyttelse, lykke, et liv i overflod — da er selve KILDEN til alt dette den store GUD! Da alt alligevel kommer fra Ham, hvorfor så ikke benytte sig af denne KILDE lige fra begyndelsen?

Men i vore dage med moderne videnskab, forfinelse og forfængelighed, har det ikke været på mode at tro på en Skaber. I denne vildledte verden har kundskab om Gud fundet ringe eller slet intet indpas i den moderne uddannelse.

Den ALTAFGØRENDE *syvende lov* for succes er ikke desto mindre at have *kontakt med og vejledning og stadig hjælp fra GUD!*

Og det menneske som sætter denne allervigtigste syvende lov *sidst* dømmer sandsynligvis sig selv til endelig fiasko.

Hvorfor den vigtigste

Se igen på den første lov, som jeg har opregnet dem her. Det er ikke blot at vælge en målsætning — en hvilken som helst målsætning. Det er at sætte som sit livs sigte den *rette* målsætning.

Alle folk der fik „succes“ i denne verden havde et mål. Men deres mål førte til materielle ting. De søgte lykken i forfængelighed, stolthed over anseelse, materielle rigdomme, fysiske gøremål og bestræbelser. De søgte menneskers anerkendelse. Men mennesker er menneskelige, og deres liv er forbigående. Heller ikke materielle goder er varige, men forældes og bliver til slut lagt til side og ikke brugt.

De vigtigste mål for dem som anses for at have opnået succes i verden er sædvanligvis disse to: *Forføngelighed* — længsel efter anseelse; og *penge* og de materielle ting som kan købes for dem. Men lykken er ikke materiel, og penge er ikke kilden til den. Forføngelighed er som Salomon bemærkede som at stræbe efter vind!

De mænd jeg har fortalt om tjente penge. Deres bankbog var måske fuld, men deres liv var tomt. Når de tjente penge tilfredsstillede det dem aldrig, og de ønskede altid mere. Disse økonomiske sejre, disse materielle erhvervelser gav dem naturligvis en følelse af tilfredshed — men den var aldrig blivende!

Denne livsvarige kamp — denne stadige *stræben* „efter vind“ — stræben efter falske værdier — efterlod i sit kølvand en stribe af frygt og bekymring, ængstelse, skuffelse, sorg, dårlig samvittighed, utilfredshed, indholdsløse tilværelser, håbløshed — og til slut DØDEN!

Å ja, naturligvis var der fornøjelser, spændende øjeblikke, perioder af nydelse. Der var nu og da en forbigående følelse af glæde og spænding. Men den blev altid fulgt af depressions-perioder. Altid vendte en gnavende indre hunger tilbage. Dette drev dem til at søge tilfredsstillelse i de tusind og én begivenheder i verdens hvirvel af materielle fornøjelser og tidsfordriv.

Alligevel opfyldte dette aldrig tomheden. Det tilfredsstillede aldrig den virkelige indre hunger.

Disse mennesker var vel ikke klar over det, men hungeren var *åndelig*. Og åndelig hunger kan aldrig tilfredsstilles af materiel føde!

Folk med „succes“ i denne verden har anvendt seks af succesens love. Men de har ladet GUD ude af billedet, og lykken ved virkelig succes ude af deres liv.

Det lader til at næsten ingen i dag er klar over HVORDAN — og HVORFOR vi blev til. HVAD vi mennesker er, og HVORFOR vi eksisterer. Hvorfor skulle vi leve i uvidenhed om denne den mest fundamentale af al viden?

Man overser to væsentlige kendsgerninger:

1) Skønt mennesket blev skabt som et fysisk

væsen, af jordens muld, opretholdt ved at indtage fysisk føde, blev det også skabt med et *behov* for åndelig føde, og for det „levende vand“ som er Guds Ånd. Uden at få dette åndelige behov dækket kan mennesket ikke være virkeligt og varigt lykkeligt. *Intet andet vil virkelig tilfredsstillende.*

2) Den evige Skaber som gjorde mennesket i sit eget billede er skaber af ALT hvad der er til. Alt hvad mennesket behøver for til stadighed at gøre livet virkelig tilfredsstillende, må komme fra Ham. Han er FORSYNINGSKILDEN. Han er GIVEREN af alt godt. HVORFOR ignorerer vi mennesker den sande KILDE og forsøger at opnå disse ting hvor vi intet kan opnå? Hvis jeg ønsker at trække klart, lifligt drikkevand op af en brønd, går jeg til en brønd der er fuld af frisk vand, ikke til en der er tom. Gud siger om vort folk: „Thi to onde ting har mit folk gjort: mig, en KILDE med levende vand, har de forladt for at hugge sig cisterner, sprukne cisterner, der ikke kan holde vand“ (Jeremias 2, 13).

Og atter siger Han: „Hid alle, som tørster, her er vand, kom, I som ikke har penge! Køb korn og spis uden penge, uden vederlag vin og mælk! Hvi giver I sølv for, hvad ikke er brød, eders dagløn for, hvad ej mætter?“ (Esajas 55,1-2.)

Lad os endnu en gang se på den første af succesens love. Udtrykt på en anden måde består den i at DEFINERE SUCCES! Og hvad er virkelig succes? Når man én gang har lært hvad succes virkelig betyder, da har man fundet det eneste *rette* mål.

Det rette mål sætter kursen for Deres livs rejse. Succes er målet for denne rejse. Succes er der hvor man til slut *ankommer* — og sand succes *indbefatter* en lykkelig og fornøjelig rejse dertil.

FORMÅL med livet?

Er der når alt kommer til alt et FORMÅL med livet?

Hvis vi blev anbragt her på jorden af en Skaber, ville Han så have anbragt os her uden en HENSIGT? Og en Skaber med intelligens og kraft til at udtænke og

skabe det menneskelige sind og legeme kan ikke have undladt at stille ethvert redskab og hjælpemiddel til rådighed der er nødvendigt for at menneskene kan opfylde Hans formål!

Men afskåret fra Gud har mennesket naturligtvis ingen viden om dette formål. For denne viden er ikke materiel, men er *åndelig* viden. Og åndelige ting kan ikke ses — ej heller høres, føles, lugtes eller smages. Åndelig viden kan kun meddeles ved åbenbaring. Og denne verden har forkastet åbenbaring. Mennesker der er afskåret fra deres Skaber er nødvendigvis åndeligt blinde og uvidende, famler omkring i mørke. Derfor undlader de at tage de rette redskaber og hjælpemidler i brug.

Men Skaberen har sendt en *instruktionsbog* med den menneskelige mekanisme som Han har skabt.

Den indeholder alle de virkelige svar. Den åbenbarer livets egentlige FORMÅL — menneskets potentielle bestemmelse!

Denne *instruktionsbog* er, som Bruce Barton så træffende sagde, „den bog som ingen kender.“

Næsten ingen er klar over at omkring 95% af denne bogs indhold bliver overset af de såkaldte kristne gejstlige. De fleste videnskabsmænd og pædagoger formoder i dag, fejlagtigt og i uvidenhed om kendsgerningerne, at Bibelen blot er en bog skrevet af oldtidens uvidende jøder der stræbte efter at danne sig en gudsopfattelse — i forgangne tiders uvidenhed og overtro. De undersøger ikke den bog, som de undersøger andre data, for at se hvad den siger. De ignorerer den som noget der ligger under deres intellektuelle værdighed at tage i betragtning.

Religiøse bibel-troende mennesker citerer og bruger i almindelighed ikke mere end omkring 5% af Skriften. Cirka en tredjedel af hele Bibelens indhold er helliget FREMTIDENS NYHEDER, i religiøs terminologi kaldet profeti. Meget få skænker denne tredjedel af værket nogen opmærksomhed — og disse få synes blottet for forståelse.

Hvad næsten *ingen* har indset er at de oversete

95% af dette store bind er den INSTRUKTIONSBOG som Fabrikanten sendte med sit produkt — akkurat som enhver anden fabrikant af en vare gør. Alligevel er nogle af vor tids forskere blevet overraskede og chokerede over at opdage at denne ignorerede, bagtalte og forvanskede Bog indeholder SVARENE på livets spørgsmål — åbenbarer FORMÅLET med livet — de LOVE der styrer det — SVARET på hvad succes ER og hvordan man opnår den!

Det har været som at opdage en guldgrube af viden som de ikke vidste eksisterede. De har fundet at DER ER MENING I DEN — at den virkelig ER SELVE GRUNDLAGET FOR VIDEN på så godt som alle områder — at den viser den eneste rigtige *holdning*, den vi må indtage for at opnå yderligere viden.

Dette endelige potentielle mål er den *eneste* SANDE målsætning. Det er grunden til at vi lever! Det er grunden til at vi er blevet født!

Den som har arbejdet, stræbt, kæmpet sig vej mod noget andet mål, har forspildt sit liv — levet for intet! Han er i virkeligheden ingen vegne kommet!

Og hvor mange har, siden menneskene først blev anbragt her på jorden, virkelig kendt dette FORMÅL — dette livets eneste sande mål? I sandhed meget få!

Vi har behov for GUDDOMMELIG VEJLEDNING, OPLYSNING OG HJÆLP lige fra BEGYNDELSEN — fra det tidspunkt hvor en ung mand eller kvinde vælger SIT LIVS MÅLSÆTNING.

Uden guddommelig vejledning vælger man altid det forkerte mål.

DET er grunden til at de fattige mennesker der besad *mindst* viden og materiel rigdom syntes at være de lykkeligste. Rent faktisk var de ikke lykkelige. De var blot *mindre utilfredse!* De var ikke kommet så langt i den FORKERTE RETNING som dem der i selvtilfredshed og forfængelighed betragtede sig selv som bedre og mere intelligente!

Livet har et FORMAL. Gud har fastsat virkelige, bestemte, uafvendelige LOVE der vil GIVE mennesket en-

hver lykke, tryghed og ethvert GODE som det længes efter — den LIVSFORM som vil *opfylde* Guds FORMÅL med vor eksistens!

BEMÆRK! TÆNK over det! Bilen blev opfundet og bygget af dens menneskelige konstruktører for at transportere passagerer, og gøre det hurtigere og med større komfort end den gammeldags hestevogn. Ville det ikke være latterligt hvis bilen havde intelligens og viljefrihed, og sagde: „Det her er dumt! Jeg tror ikke jeg er skabt til at transportere mennesker. Jeg tror at jeg blev skabt med et helt *andet* formål. Jeg nægter at transportere mennesker. Jeg vil være et instrument til at kigge på himlens stjerner med.“

Det er øjensynligt kun det dumme og tåbelige menneske — med en POTENTIEL intelligens og MULIGHED for at opnå en intelligens der overgår ethvert væsen som Gud har skabt — der siger „HVORFOR skabte du mig sådan?“

HVAD ER *da* FORMÅLET med vort liv her på jorden?

Om dette har menneskeheden totalt mistet enhver forestilling. For mennesker der er åndeligt fordrukne i vor tids falske materielle begreber, vil dette formål synes mærkeligt, absurd, umuligt. Det overgår *så aldeles* alt hvad mennesker i denne forblindede verden forestiller sig, at det at nævne det simpelt hen er for dybtgående til at kunne fattes og accepteres.

Lad det være nok at sige — og jeg skal overlade det til andre pjecer og artikler at forklare det — mennesket blev anbragt på jorden med FORMÅL at tilpasse sig, og til slut at blive givet, Jesu Kristi fuldkomne KARAKTER! Kristus er nu dannet i Guds KARAKTERS BILLEDE, såvel som i Hans strålende, blændende, herliggjorte *ydre!*

For at vi kødelige mennesker kan omformes til dette fuldkomne åndelige billede må vi FØRST FORVANDLES!

Bibelen beskriver Gud som den store Pottemager — og menneskene som leret. Og det er virkelig hvad vi er, bogstavelig talt formet i ler i Guds billede — dannet af jordens muld (1 Mosebog 2,7). Som vi nu kun bærer

den „jordiske“ fysiske billede, skal vi, *når vi er blevet forvandlet*, bære den himmelskes — GUDS — åndelige billede (1 Kor. 15,47-49). Således er vi en jordisk afbildning med menneskelig intelligens og med egen fri vilje. Vi kan underkaste os, eller vi kan være genstridige. Vi har viljens og selvbestemmelsens frihed.

Frihed til at vælge

Lad os forstå dette! Vi har viljens frihed. Gud vil aldrig nogen sinde påtvinge os sin religion. Han vil aldrig tvinge os til at vælge sin vej eller til at følge den. Ikke alene *tillader* Han os at vælge den forkerte vej — Han *tvinger* os til at træffe vor egen beslutning. Ellers ville Han modarbejde sin egen plan!

Den levende Gud har lagt to veje foran os. Den første er *Hans* vej, der fører til alt det gode vi ønsker her og nu, foruden evigt liv i VIRKELIG SUCCES for altid. Den anden er selvskhedens, forfængelighedens, begærlighedens og misundelsens vej — den vej som menneskeheden har fulgt i trods mod Gud og Hans lov — den vej der er *årsagen* til al ulykke, lidelse og ondt og som ender med døden. Og Gud *tvinger* os til at *vælge!*

Og dog *byder* Han os at vælge den vej der fører til VIRKELIG SUCCES (se 5 Mos. 30,19).

Vi behøver hjælp

Denne endelige SANDE succes kan man ikke opnå af egen kraft. Den faktor vi mangler er GUDS ÅND, KRAFT og VEJLEDNING.

De må *selv* træffe afgørelsen. De må vælge det rette MÅL. De må træffe beslutningen. De må gå helt og fuldt ind for det. De må ARBEJDE på at sejre, at vokse og udvikle Dem åndeligt, og holde ud til det sidste. Men GUD giver den allervigtigste ingrediens — sin kraft, sin kærlighed, sin tro — sin vejledning — SIT LIV!

Den syvende lov forandrer alt

Se nu hvor ANDERLEDES hele livet bliver når denne SYVENDE LOV FOR SUCCES bringes i anvendelse.

Først af alt vil den totalt ændre Deres fundamen-

tale MÅLSÆTNING, som jeg netop har forklaret. De vil naturligvis have andre mindre mål — såsom en beskæftigelse eller stilling der vil sørge for de fysiske nødvendigheder og HJÆLPE TIL med at opnå hovedmålet. Og disse mindre mål må altid være forenelige med og fremmende for den fundamentale målsætning.

Det væsentligste mål vil nu være åndeligt og ikke materielt. Det vil følge de ti budS LIVSFORM. De vil i virkeligheden LEVE AF *hvert Guds Ord* — det vil sige, Bibelen!

Lad os nu igen undersøge den anden lov for succes.

Deres UDDANNELSE og hele forberedelse vil blive ANDERLEDES. De vil søge at lære at kende de SANDE VÆRDIER i livet — ja, i *dette* liv såvel som i det kommende! Det vil sige at Deres vigtigste lærebog vil blive BIBELEN. Den vil åbenbare KRISTI SINDELAG for Dem. Den vil give Dem den rette INDSTILLING til al uddannelse og praktik.

For det tredje vil De få del i den viden som Gud åbenbarer om SUNDHEDENS love.

Tag den FJERDE LOV. Hvis man er motiveret af GUDS ORD, vil man have HANDLEKRAFT. Gud befaler os at gøre alt hvad vi foretager os *efter evne*. Brug al Deres flid! Hvad der er værd at gøre er værd at gøre så godt som muligt. Ni steder befaler Bibelen at vi gør alt hvad vi gør med FLID! Ti andre steder i Bibelen befales vi at VÆRE FLITTIGE. Og 36 skriftsteder befaler, eller viser eksempler på at handle med iver! Mange af disse steder belærer os om flittigt at søge Guds vejledning og hjælp, adskillige om *flittigt* at holde Hans bud.

Hvad med forretningsmanden? „Ser du en mand, som er snar til sin gerning, da skal han stedes for konger, ikke for folk af ringe stand“ (Ordsp. 22,29).

Bibelen tolererer ikke dovenskab eller slaphed. Den råder os til at gå til myren og blive vise. Bibelen påbyder arbejdsomhed!

At løse problemer

Nu lov nummer FEM. Ligegyldigt hvor intelligente, vågne og snarrådige vi er, BEHØVER VI GUDS

VISDOM OG *HJÆLP* til at løse de stadige problemer og *klare de gentagne hindringer* der dukker op på livets vej. Hvad enten det er i forretningslivet, på arbejde, i privatlivet eller hvad. Det menneske der har *KONTAKT MED GUD*, og som kan bringe disse sager — disse nødsituationer — disse problemer — frem for Guds trone i bøn, og søge Hans råd og vejledning, *VIL FÅ GUDDOMMELIG VEJLEDNING*. Det vil sige, naturligvis forudsat at han er ydmyg, lydig, ihærdig og trofast.

VISDOM kommer fra *GUD*.

Lad mig give Dem et personligt eksempel. Gud har velsignet sit Værk og sørget for at det er vokset til et uhyre verdensomspændende foretagende med kontorer over hele jorden. Gud har givet mig stillingen som leder af denne voksende organisation der beskæftiger hundreder af mennesker. Vi kommer *ustandselig* ud for problemer af alle slags. Jeg har problemer at løse, forhindringer at overvinde, retningslinier at fastsætte, beslutninger at træffe som berører mange mennesker — og ofte involverer mange tusinder eller millioner af kroner. Det er et meget stort ansvar.

Altid har jeg — og jeg kan huske det allerede fra 5-årsalderen — ønsket at have *FØRSTÅELSE*. Men for 42 år siden opdagede jeg at jeg alvorligt manglede, og dog havde stærkt brug for *VISDOM*. Da jeg havde viet mit liv til bogstavelig talt at leve *efter* hvert eneste ord i Guds Instruktionsbog — Bibelen — adlød jeg dette Guds bud:

„Men hvis nogen af jer står tilbage i visdom, da skal han bede om at få den fra Gud... og så vil den blive ham givet“ (Jakob 1,5). Han har givet mig visdom. Naturligvis har Han ladet mig begå fejltagelser — men aldrig en større fejltagelse der kunne true Hans store Værk.

Visdom må tilpasses enhver given situation. Jeg lærte for mange år siden nødvendigheden af at kende *alle* sider af en sag før man træffer en afgørelse. Men der kræves mere. Guds Ord siger at det står vel til hvor mange giver råd. Når en vigtig afgørelse skal træffes,

sammenkalder jeg de mest kompetente rådgivere jeg kan, der er specialister på det pågældende område.

Hvis De aldrig har haft denne guddommelige hjælp aner De simpelt hen ikke hvor *uendelig meget* den betyder! Vi er hundreder af gange blevet sparet for kostbare fadæser. Vi er sparet for den bekymring og „hovedpine“ som de fleste forretningsfolk har over sådanne problemer. Vi kan skride frem med FORVISNING — TROENS forvisning! Hvilken velsignelse! Hvilken betryggelse og glæde!

Det betaler sig!

De der forsøger at leve livet *uden den levende KRISTUS* går glip af det mest *anvendelige* og *værdifulde* aktiv der er til. Sagt på vor tids sprog: „DET BETALER SIG!“ Selvfølgelig må vi bruge vore egne evner. Vi må virkelig tænke os om. Vi må anvende alle disponible midler og vor naturlige rådsnarhed. Men vi har den guddommelige VEJLEDNINGS yderligere SIKKERHED. Ofte sker det at Gud LØSER PROBLEMERNE. Han giver os bogstavelig talt „trumferne på hånden“! *DET BETALER SIG!*

Endelig, se nu på *succesens SJETTE lov. Udholdenhed — vedholdenhed — at blive ved — aldrig springe fra eller give op.*

Skaberens Instruktionsbog synes at være fuld af dette. Jesu lignelse om sædemanden og sæden viste de fire grupper. Alle hørte de Guds budskab. Alle fik chancen. Tre af grupperne GAV OP. Den ene fik aldrig rigtig begyndt. Nummer to startede med begejstring og en hurtig vækst, men lod sig kvæle og fratage modet af venner, af det materielle livs bekymringer og glæder. Den anden gruppe af dem der opgav havde ganske enkelt ikke nok dybde af karakterstyrke i sig til at gennemføre noget. De var simpelt hen af natur opgivende. Selv af dem der fortsatte og holdt ud var nogle mere ihærdige, mere rådsnare, bedre forberedte, mere påpasselige med helbredet end andre og gjorde følgelig *større* fremskridt. De vil få en større belønning!

Jesus Kristus sagde klart: „Men den, som holder ud indtil ENDEN, han skal FRELSES.“

Ja, disse syv love er VEJEN, ikke blot til erhvervsmæssig og økonomisk succes — det er disse LOVE der fører til et rigt, lønnende, interessant, indholdsrigt liv, og til slut til EVIGT LIV OG HERLIGHED i Guds rige.

De lærer Dem at vælge det RETTE MÅL. De lærer Dem at STUDERE, at stræbe efter at kunne stå prøve over for Deres Skaber. De lærer Dem at opnå VIDEN, den rette og sande uddannelse — forberedelsen til succes. De lærer Dem at tage hensyn til helbredet. De lærer Dem flid — handlekraft — hengivelse, vedholdenhed. De lærer Dem snarrådighed og tilbyder Dem guddommeligt hjælp til at anvende den — og de lærer Dem at BLIVE VED TIL DET SIDSTE!

HVILKET LYKKELIGT LIV Gud tilbyder os. Hvilken velsignelse — hvilken GLÆDE! Hvilken TRYGHED, dette liv i ubetinget levende TRO—tillid til Skaberen—GUD!

Jeg ved hvad jeg taler om. Jeg har levet et sådant liv i toogfyrre år. Det er et TRAVLT liv — men det er interessant, spændende, lykkeligt, indholdsrigt og LØNNENDE! — Og til stadighed ser man frem til det ENDELIGE MÅL — evigt liv i GUDS RIGE!

Jeg ønsker at DELE dette liv med Dem! Det kan også blive Deres!

*Og nu bør De læse disse pjecer: (tilsendes gratis)
„Er der en Gud?“ — „Beviset for Bibelen“ — „Morgendagens vidunderlige verden—et blik ind i fremtiden.“
Skriv efter dem.*

I EUROPA

Ambassador College
P. O. Box 111
St. Albans, Herts.,
England

I NORD- OG SYDAMERIKA

Ambassador College
P. O. Box 111
Pasadena, Californien 91109
USA

